

Ekumenska zbirka Srečanja

57

**»VIDELI SMO, DA JE VZŠLA
NJEGOVA ZVEZDA, IN SMO SE MU
PRIŠLI POKLONIT« (Mt 2,2)**

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV 2022

LJUBLJANA
2022

Ekumenska zbirka Srečanja

57

**»VIDELI SMO, DA JE VZŠLA NJEGOVA ZVEZDA,
IN SMO SE MU PRIŠLI POKLONIT«
(Mt 2,2)**

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV 2022

LJUBLJANA

2022

KAZALO

Uvodne misli.....	3
Priprava tedna molitve za edinost 2022.....	4
Svetopisemski odlomek, ki je izhodišče molitev in razmišljanj	5
Predstavitev glavne misli tedna molitve 2022.....	6
Posamezni dnevi	
1. dan.....	11
2. dan.....	15
3. dan.....	19
4. dan.....	24
5. dan.....	28
6. dan.....	32
7. dan.....	36
8. dan.....	40
Ekumensko besedno bogoslužje.....	44
Svet krščanskih Cerkev na Srednjem Vzhodu.....	53

Knjižico je po skupni predlogi *Papeškega sveta za edinost kristjanov* in *Svetovnega sveta Cerkev* pripravila in tisk oskrbela Komisija za ekumenizem in medverski dialog pri Slovenski škofovski konferenci, Ljubljana, Poljanska 4. Izvirno gradivo v več jezikih je dostopno na naslednjih internetnih straneh:

<http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/en/news/2021/spuc-2022.html>

<https://www.oikoumene.org/en/resources/week-of-prayer/week-of-prayer>

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP).

Copyright © 1996, 1997 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Odgovarja: škof dr. Stanislav Lipovšek, predsednik Komisije za ekumenizem in medverski dialog

Tehnična obdelava: Družina d.o.o.

Tisk: Družina d.o.o., Ljubljana

UVODNE MISLI

Letošnji teden molitve za edinost kristjanov obhajamo že znotraj triletnega sinodalnega dogajanja, ki ima tudi bistveno ekumensko razsežnost. Papež Frančišek je ob odprtju sinode rekel: »To sinodo živimo v duhu molitve, s katero se je Jezus obrnil na Očeta za svoje: 'Da bi bili vsi eno' (Jn 17,21). K temu smo poklicani: k edinosti/enosti, k občestvu, k bratstvu, ki izhaja iz tega, da čutimo, da nas objema edina Božja ljubezen. Vsi, brez razlik, in posebej mi pastirji, moramo ohranjati in trdno zagovarjati to edinost.«

Izbrana glavna misel oznanja upanje, saj govori o luči, po kateri vsi hrepenimo, ko doživljamo temo preizkušenj in kriz. Zvezda na nebu nad Judejo, ki so jo ugledali modri z Vzhoda, je znamenje upanja. Vdila jih je k še večji luči, ki je Jezus, nova Luč, ki razsveteljuje vsakega človeka. V našo temo je vstopil s svojim učlovečenjem in še globlje s svojo velikonočno skrivnostjo. Poslanstvo Cerkve, nas kristjanov je danes v tem, da smo zvezda, ki razsvetljuje pot k Jezusu. Le tako bomo znamenje upanja in Božje navzočnosti.

Naša misel in molitev bosta v tem tednu objemali tudi trpeča ljudstva na Srednjem Vzhodu. Podivjani terorizem in vojni požar je nekatere pokrajine spremenil v pogorišče in ruševine. Na ozemlju, kjer je zibelka krščanstva, so kristjani le še neznatna manjšina. Manjšina, ki izginja, odhaja v neznano, ugaša brez glasu, trka na vrata Zahoda in prosi pomoči. »Srednji Vzhod danes joka, trpi in molči, medtem ko ga drugi teptajo v hlepenju po moči in bogastvu,« je rekel papež Frančišek.

V teh dneh se bomo kristjani zbirali ob jaslicah, ki še vedno krasijo naše cerkve. Pridružili se bomo modrim - svetim trem kraljem - in se v skupni molitvi poklonili Novorojenemu. Čim bliže mu bomo, tem bolj eno bomo tudi med seboj.

*dr. Bogdan Dolenc,
član Komisije za ekumenizem in medverski dialog*

PRIPRAVA TEDNA MOLITVE ZA EDINOST 2022

Navada je, da na severni polobli obhajamo teden molitve v dneh med 18. in 25. januarjem. Ta dva datuma je leta 1908 predlagal Paul Wattson, ameriški anglikanec, ki je 1909 prestopil v katoliško Cerkev. Datuma zaobjemata teden med praznikoma sv. Petra in sv. Pavla in imata zato simbolični pomen (po rimskem koledarju so v tistem času 18. januarja praznovali Sedež apostola Petra, 25. januarja pa je praznik Spreobrnitve apostola Pavla). Gradivo za teden molitve že dolga leta skupaj pripravljata *Papeški svet za edinost* in komisija *Vera in cerkvena ureditev (Faith and Order)* pri *Svetovnem (Ekumenskem) svetu Cerква*. Namenjeno je za obhajanje tedna molitve kot tudi za druge priložnosti čez leto, ko naj bi bilo v pomoč in spodbudo za zasebno ali skupno molitev ob drugih ekumenskih srečanjih. Pri njih naj bi izražali tisto stopnjo občestva, ki je že dosežena in molili za polno edinost, ki jo hoče Kristus. Na južni polobli obhajajo teden molitve v bližini binkoštnega praznika, ki je prav tako pomenljiv simbolični dan za edinost Cerкve.

Gradivo, ki je pripravljeno na svetovni ravni, je v tej knjižici prilagojeno za rabo v Sloveniji. Za to pri nas poskrbi Komisija za ekumenizem in medverski dialog (prejšnje ime: *Slovenski ekumenski svet*) pri Slovenski škofovski konferenci v sodelovanju s predstavniki drugih Cerкva. Zaželeno je, da vse Cerкve in skupnosti vključijo gradivo v svoja bogoslužja. Uporabno je tudi za biblične skupine. Študij in pogovor naj se zaokrožita s skupnimi prošnjami. Berila, razmišljanja in prošnje so lahko tudi pripomoček za osebno molitev, ki naj jo spremlja zavest, da smo povezani v občestvo z vsemi, ki po svetu molijo za večjo vidno edinost kristjanov. Za vsak dan je izbrano eno berilo in evangelij.

Mednarodna skupina pod pokroviteljstvom *Papeškega sveta za edinost* in *Svetovnega sveta Cerква* (SSC) se zaradi pandemije ni mogla sestati v živo, ampak je delala na daljavo. Izbira teme in priprava osnutka za letošnji (2022) teden molitve je bila zaupana Svetu krščanskih Cerкva na Srednjem Vzhodu, ki ima sedež v Beirutu (Libanon). Za izhodišče so vzeli besede: »Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit« (Mt 2,2). V teh težkih časih bolj kot kdajkoli potrebujemo luč, ki sveti v temi. Kristjani oznanjamo, da se je ta luč razodela v Jezusu Kristusu.

V teh deželah se človečanske pravice teptajo zaradi krivičnih političnih in gospodarskih interesov. Tudi pandemija močno otežuje položaj. Hude človeške in gmotne posledice je imela eksplozija, ki je razdejala Beirut 4. avgusta 2020. Kljub temu je lokalna ekumenska skupina prizadevno sodelovala pri srečanjih na daljavo in pripravila rezultate svojega dela. Za to se jim iskreno zahvaljujemo. Prosimo Boga, da bi večja edinost med tamkajšnjimi kristjani in drugod po svetu pomagala tem preizkušenim ljudem zaživeti dostojanstveno, pravično in mirno življenje.

**Svetopisemski odlomek, ki je izhodišče
molitev in razmišljanj
(Obisk modrih - Mt 2,1-12)**

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

*In ti, Betlehem, dežela Judova,
nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;
iz tebe bo namreč prišel vodnik,
ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.«*

Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili. Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.

PREDSTAVITEV GLAVNE MISLI TEDNA MOLITVE 2022

»Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit« (Mt 2,2)

Zvezda, ki se je prikazala na nebu nad Judejo, kakor poroča Matejev evangelij, pomeni dolgo pričakovano znamenje upanja. Modre z Vzhoda in skupaj z njimi dejansko tudi vsa ljudstva zemlje pripelje na kraj, kjer se razodene resnični Kralj in Odrešenik. Zvezda je darilo Boga in znamenje njegove ljubeče navzočnosti za vse človeštvo. Modrim je pomenila znamenje, da se je rodil kralj. Njeni žarki usmerjajo človeštvo k še večji Luči, ki je Jezus. On je nova Luč, ki razsveteljuje vsakega človeka. Vodi nas v Očetovo slavo in v sijaj njegove luči. Jezus je Luč, ki je vstopila v našo temo v trenutku, ko se je po delovanju Svetega Duha utelesil v naročju Device Marije in postal človek. Jezus je Luč, ki je še globlje vstopila v temo sveta, ko se je iz ljubezni do nas in zaradi našega zveličanja izničil in postal pokoren do smrti. To je storil zato, da bi razsvetlil našo pot k Očetu, da bi spoznali Očeta in njegovo ljubezen do nas, ki je šla tako daleč, da nam je dal svojega edinega Sina in da bi po veri vanj imeli večno življenje.

Modri so ugledali zvezdo in se napotili za njo. Razlagalci so v likih modrih vedno prepoznavali znamenje različnosti tedaj poznanih ljudstev pa tudi znamenje Božjega klica, ki se obrača na vse ljudi. Svetloba zvezde, ki sveti z Vzhoda, jim je bila znamenje tega klica. Modri so zaskrbljeno iskali novorojenega Kralja. V tej skrbi so razlagalci prepoznavali hrepenenje človeštva po resnici, dobroti in lepoti. Človeštvo vse od začetka stvarjenja hrepeni po Bogu in ga želi počastiti. Zvezda se je pojavila ob polnosti časov, ko je bilo rojeno Božje Dete. Napovedovala je težko pričakovano odrešenje, ki se začneja s skrivnostjo učlovečenja.

Modri nam razodevajo enotnost vseh ljudstev, tisto enotnost, ki jo hoče Bog. Pripotujejo iz daljnjih dežel in predstavljajo različne kulture. Vse pa vodi ena sama želja: videti in spoznati pravkar rojenega Kralja. Zberejo se v Betlehemu, se mu poklonijo in mu izročijo svoje darove. Kristjani so poklicani, da bi bili v svetu znamenje tiste edinosti, ki jo Bog želi prinesiti svetu. Čeprav pripadajo različnim kulturam, rasam

in jezikom, jim je lastno skupno iskanje Kristusa in skupna želja, da bi ga počastili. Poslanstvo kristjanov je torej v tem, da bi bili znamenje – kakor je to bila zvezda -, ki bi vodilo človeštvo, žejno Boga, in ga pripeljalo h Kristusu. Tako bi postali orodje Boga za uresničenje edinosti vseh ljudstev.

Ko se modri poklonijo Detetu, odpro svoje zaklade in ga obdarijo. Darovi so vse od začetka krščanstva dobili pomen znamenj, ki označujejo različne vidike Kristusove osebe: zlato je nakazovalo njegovo kraljevsko dostojanstvo, kadilo njegovo božanstvo, mira pa je bila predpoda njegove smrti. Različnost darov razodeva, kako so različna krščanska izročila vsako po svoje dojemala Jezusovo osebo in delovanje. Kadar koli se kristjani zbirajo in odpirajo svoje zaklade in svoja srca ob češčenju Kristusa, se med seboj bogatijo.

Zvezda je vzšla na vzhodu (prim. Mt 2,2), tam, od koder vzhaja sonce. Iz tistih krajev, ki jim pravimo Srednji Vzhod, je prišlo do nas tudi odrešenje po dobroti našega Boga, ki nas je blagoslovil. Tam nas je »obiskal Vzhajajoči z višave« (Lk 1,78). Zgodovina Srednjega Vzhoda je bila in je vse do danes zaznamovana s spori in boji, orošena s krvjo in zatemnjena zaradi krivičnosti in zatiranja. V zadnjih desetletjih so bile te dežele prizorišče vrste krvavih vojn in revolucij ter izbruhov verske skrajnosti. To velja zlasti za obdobje od palestinske katastrofe («nakba») dalje, to je od izгона arabsko-palestinskega prebivalstva med vojno leta 1948. Tudi zgodba o modrih vsebuje nekatere mračne prvine, kot je npr. ukaz zločinskega kralja Heroda, naj v Betlehemu in okolici pomorijo vse dečke v starosti do dveh let (prim. Mt 2,16-18). Surovost, ki se omenja v teh poročilih, vse do danes odmeva v dolgi in burni zgodovini Srednjega Vzhoda.

Božja beseda se je na Srednjem Vzhodu ukoreninila in prinesla trideseteren, šestdeseteren in stoteren sad. Z Vzhoda so se nekoč odpravili apostoli oznanjat evangelij vse do zadnjih meja sveta (prim. Apd 1,8). Srednji Vzhod je podaril Cerkvi na tisoče krščanskih pričevalcev in mučencev. In vendar je majhna krščanska skupnost danes ogrožena v svojem obstoju. Številni ljudje so prisiljeni drugje iskati varnejše in mirnejše življenje. V teh težkih časih je torej luč krščanstva na Srednjem Vzhodu vedno bolj ogrožena,

podobno kot je bilo nekoč v nevarnosti Dete Jezus, ki je bil prava Luč sveta.

Mesto Jeruzalem je za kristjane pomenljiv simbol, saj je to mesto miru in mesto, v katerem se je izvršilo odrešenje vsega človeštva. Danes pa to mesto ne pozna in ne uživa več tega miru. Različne stranke si ga prilaščajo, ne da bi spoštovale pravice drug drugega. Celo molitev se v Jeruzalemu odvija ob strogih političnih in vojaških ukrepih. To je bilo nekoč mesto judovskih kraljev, še več, mesto, v katerega je Jezus slovesno prihajal, medtem ko so ga proslavljali kot kralja (prim. Lk 19,28-44). Očitno so tudi modri pričakovali, da bodo ravno v tem kraljevskem mestu našli novorojenega Kralja, h kateremu jih je vodila zvezda. A evangelij nam pove, da je bil ves Jeruzalem prestrašen, tako kot je tudi dandanes, namesto, da bi se čutil blagoslovljenega zaradi rojstva Kralja in Odrešenika.

Srednji Vzhod danes bolj kot kdaj koli prej potrebuje luč iz nebes, ki bi spremljala tamkajšnje ljudi. Betlehemska zvezda je znamenje, da Bog potuje skupaj s svojim ljudstvom, občuti njihovo trpljenje, poslušaj njihove krike in z njimi sočustvuje. Zvezda nam zagotavlja, da Božja zvestoba ostaja neomajna, čeprav se okoliščine spremenijo in se nad ljudi zgrnejo nesreče. Gospod, Izraelov varuh, »ne zaspi in ne zadrem-lje« (Ps 121,4), ampak hodi s svojim ljudstvom in ga varuje, ko se čuti izgubljeno ali je v nevarnosti. Hoja v veri je hoja z Bogom, ki nenehno bedi nad svojim ljudstvom in ga vodi po težavnih poteh zgodovine in življenja.

Za letošnji Teden molitve so kristjani Srednjega vzhoda iz več razlogov izbrali temo zvezde, ki se pojavi na Vzhodu. Medtem ko kristjani na Zahodu slovesno praznujejo božič, za mnoge kristjane na Vzhodu velja kot starejši in tudi še vedno prvotnejši praznik Gospodovo razglasenje (epifanija, sveti trije kralji). To je praznik, ko se je Božje rešenje v Betlehemu in ob Jordanu razglasilo narodom. Ta poudarek na omenjeni teofaniji (razodetju Boga) je na neki način tisti zaklad, ki ga kristjani Srednjega Vzhoda lahko podarijo bratom in sestram vsega sveta.

Zvezda vodi modre mimo nemira Jeruzalema, kjer Herod snuje pokol nedolžnih otrok. Tudi danes na mnogih krajih sveta številni

nedolžni ljudje trpijo nasilje in mlade družine so prisiljene v beg pred trinogi, kakršna sta bila nekoč Herod in cesar Avgust. V takšnih razmerah se ljudje ozirajo po znamenju, da je Bog vendarle z njimi. Iščejo novorojenega Kralja, blagega Kralja miru in ljubezni. A kje je zvezda, ki razsvetljuje pot do njega? Ravno v tem je poglobitno poslanstvo Cerkve: biti zvezda, ki razsvetljuje pot do Jezusa, ki je Luč sveta. Po tem poslanstvu Cerkev postaja znamenje upanja v nemirnem svetu in znamenje Božje navzočnosti sredi njegovega ljudstva v težavah življenja. Kristjani so poklicani, da z besedo in dejanji razsvetljujejo pot, da bi se Kristus mogel vnovič razodeti narodom. Delitve med nami zatemnjujejo luč krščanskega pričevanja in ovirajo ljudi, da bi našli pot do Kristusa. Po drugi strani pa kristjani tam, kjer so že eno v čiščenju Kristusa in kjer odpirajo svoje zaklade ter izmenjujejo svoje darove, postajajo znamenje edinosti, ki jo je Bog namenil vsemu svemu stvarstvu.

Kristjani Srednjega Vzhoda se zavedajo, da mnoge opisane stiske in težave prizadevajo tudi ostali svet, ki zato hrepeni po luči, ki kaže pot k Odrešeniku. Samo on more premagati to temo. Svetovna pandemija covid 19, gospodarska kriza, nesposobnost političnih, gospodarskih in socialnih struktur, da bi zavarovale najšibkejše in najranljivejše – vse to še poudarja potrebo vseh po luči, ki razsvetljuje temo. Luč, ki je pred dvatisoč leti zasvetila na Srednjem Vzhodu, nas še vedno kliče k jaslim, kjer je bil rojen Kristus. Kliče nam v spomin delovanje Božjega Duha, spominja nas na naš krst in nas vabi k spreobrnjenju naših src.

Ko so modri našli Odrešenika in se mu skupaj poklonili, so bili v sanjah posvarjeni in so se po drugi poti vrnili v svoje dežele. Občestvo, ki ga doživljamo kristjani, ko skupaj molimo, nas mora nagibati, da se prav tako »po drugi poti« vrnemo v življenje, v naše Cerkve in v naš svet. Gre za povabilo k spreobrnjenju in prenovi življenja, Cerkev in družbe. Naša nova pot je v tem, da hodimo za Kristusom. Služenje evangeliju konkretno pomeni naše zavzemanje za obrambo človeškega dostojanstva, zlasti ko gre za najrevnejše, najšibkejše in odrinjene na rob. Cerkve so dolžne sodelovati, ko gre za pomoč nesrečnim, ko gre za sprejemanje beguncev in za graditev pravične in poštene družbe. Pokli-

cane so, da skupaj mladim ljudem pomagajo graditi prihodnost v skladu z Božjo voljo, to je prihodnost, ki bo vsem ljudem omogočila življenje, mir, pravičnost in ljubezen. Nova, »druga pot« za Cerkev pomeni pot vidne edinosti, ki jo požrtvovalno in pogumno iščemo, da bi nekoč Bog bil »vse v vsem« (1 Kor 15,28).

PRVI DAN (torek, 18. januarja):

»VIDELI SMO, DA JE VZŠLA NJEGOVA ZVEZDA« (Mt 2,2)

Dvigni nas in nas vodi k tvoji popolni luči

UVOD

»Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit« (Mt 2,2). Te čudovite besede so izrekli modri z Vzhoda, ko so dospeli v Jeruzalem. V nas prebujajo spomin na božič, ki smo ga nedavno praznovali. Kakor je nekoč zvezda pritegnila modre, da so se odpravili na dolgo pot, naj hrepenenje po edinosti nagne tudi nas, da se bomo v tem tednu molitve za edinost odpravili na pot, ki nas vodi bliže Bogu in bliže drug drugemu.

Berilo: Bog je razkril svoj sklep s pojavitvijo našega odrešenika Kristusa Jezusa (2 Tim 1,7-10)

Berilo iz Drugega pisma apostola Pavla Timoteju.

Bratje in sestre. Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in razumnosti. Nikar se torej ne sramuj pričevanja za našega Gospoda. Pa tudi mene, ki sem zaradi njega jetnik, se ne sramuj, ampak z menoj trpi za evangelij, oprt na Božjo moč. Bog nas je namreč odrešil in poklical s svetim klicem, ne zaradi naših del, temveč zaradi svojega sklepa in milosti, ki nam jo je pred večnimi časi podaril v Kristusu Jezusu, razkril pa zdaj s pojavitvijo našega odrešenika Kristusa Jezusa, ki je uničil smrt in razsvetlil življenje in nepropadljivost po evangeliju.

Spev z odpevom - Ps 139: Kdo se sme povzpeti na GOSPODOVO goro?

Odpev: Tvoja desnica me drži in varuje.

GOSPOD, preizkusil si me in me poznaš.

Poznaš moje sedenje in moje vstajanje,
od daleč razumeš moje misli.

Opazuješ moje potovanje in moje počivanje,
z vsemi mojimi potmi si seznanjen. *Odpev.*

Zares, besede še ni na mojem jeziku,
glej, ti, GOSPOD, si jo že spoznal v celoti.
Zadaj in spredaj me obdajaš
in name polagaš svojo roko. *Odpev.*

Kam naj grem pred tvojim duhom,
kam naj zbežim pred tvojim obličjem?
Če se povzpnem v nebesa, si tamkaj,
če si pripravim ležišče v podzemlju, si zraven. *Odpev.*

Če bi dvignil peruti jutranje zarje,
če bi prebival na koncu morja,
tudi tam bi me vodila tvoja roka,
držala bi me tvoja desnica. *Odpev.*

Aleluja. Ko pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico. Aleluja.

Evangelij: Delovanje Svetega Duha (Jn 16,7-14)

Iz svetega evangelija po Janezu.

Med zadnjo večerjo je Jezus govoril svojim učencem:

»Govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal. Ko pride on, bo ovrigel svet glede greha, pravičnosti in sodbe: glede greha, ker vame ne verujejo, glede pravičnosti, ker odhajam k Očetu in me ne boste več videli, glede sodbe pa, ker je vladar tega sveta obsojen.

Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico, ker ne bo govoril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči. On bo mene poveličal, ker bo iz mojega jemal in vam oznanjal.«

NAGOVOR

Zgodbo o modrih z Vzhoda nam je ohranil samo evangelist Matej. Navdihnili je nešteto čudovitih umetniških slik. Po naših cerkvah še vedno občudujemo jaslice, v katere smo spoštljivo postavili tudi like svetih

treh kraljev. Čeprav je njihova zgodba odeta v skrivnost in ne vemo dosti o tem, kdo so to bili in kakšna je bila njihova nadaljnja usoda, nas navdihujejo. Zaslutimo lahko, da ta zgodba govori o nas, o današnjem človeštvu, o vsakem od nas. V teh iskalcih Odrešenika prepoznavamo sebe. So podoba človeka in človeštva, zlasti tistih, ki še niso našli Odrešenika, a ga iskreno iščejo.

Vse od izгона iz raja človek išče ta izgubljeni raj. Hodi po tej zemlji, a z vsakim korakom bolj jasno ve, da to ni njegova prava domovina. »Iščemo prihodnjo,« pravi apostol Pavel. V temi, ki nas obdaja, se oziramo za zvezdami. Za njimi so se ozirali tudi modri z Vzhoda in odkrili tisto, ki jih je neustavljivo pritegnila in popeljala na pot: »Videli smo, da je vzšla njegova zvezda.«

Sporočilo božiča in tudi velike noči je eno samo, namreč, da je luč močnejša od teme. Pastirje na betlehemskih poljanah je obsijala Gospodova slava. Modri so iskali zvezdo, našli pa so Sonce, njega, ki je »Vzhajajoči z višave«, Odrešenika sveta, »zvezdo danico, ki nikoli ne zaide, Jezusa Kristusa, ki je jasno zasvetil človeškemu rodu«.

Iščoči človek slutí, da iskanje ni zaman in če vztrajno išče, bo našel več, kot je iskal. Bog mu pride naproti in se da najti. Kdor išče zvezdo in hodi za njo, najde Sonce. On prekosi vsa naša pričakovanja. To je glavna vsebina božiča: Bog nam je v Novorojenem spregovoril svojo Besedo, svojo najlepšo, najglobljo, zadnjo Besedo, ki je hkrati Oseba. On je Beseda, ki je Bog ne bo nikoli več vzel nazaj.

Kljub njegovemu prihodu pa tema grehov in slabosti še vedno vdira v naše življenje. Tudi delitve in needinost med kristjani so takšni vdori teme, ki pa ne more ogroziti luči božiča. Vsi kristjani ga obhajamo, zato nas združuje s svojo lepoto in močjo.

Zgodba o modrih nas vabi, da postanemo iskalci edinosti, da posnemamo vztrajnost modrih na dolgi in nelahki poti do edinosti. Kako dolga je še ta pot? Sveti papež Janez Pavel se je spraševal: »Kako dolga je pot, ki nas še ločuje od onega blagoslovljenega dne, ko bo dosežena polna edinost v veri in bomo lahko skupaj v složnosti obhajati sveto Gospodovo evharistijo?« Papež Frančišek pa ne gleda na dolgost poti, ampak poudarja, da je pomembno, da že hodimo skupaj, se srečujemo, skupaj beremo Sveto pismo in molimo. Vsi hodimo za zvezdo, ki nas bo pri-

peljala h Kristusu. On je naša edinost. Čim bliže smo mu, tem bolj smo edini med seboj.

PROŠNJE

Modri so se prišli poklonit našemu Odrešeniku. Počastimo ga z velikim veseljem tudi mi in ga prosimo:

1. Kralj vseh narodov, poklical si modre, da so te počastili kot njihovi prvi zastopniki. Daj nam duha molitve in zveste službe.
2. Po zvezdi vodnici si narodom razodel svojega Sina. Daj nam, da bomo nekoč tvoje veličastvo gledali v vsej slavi.
3. Razsvetluj našo pot z lučjo Kristusa, ki hodi pred nami in nas vodi.
4. Ozdravi naše delitve in pritegni nas k sebi, da bomo v tebi našli edinost.
5. Pošlji tudi nam Duha resnice, naj nas uvede v vso resnico.
6. Kristus, oznanjen vsem narodom, odpri človeška srca delovanju Svetega Duha.

Nebeški Oče, daj tudi nam duha moči, ljubezni in razumnosti, da te bomo iskali in našli tisto edinost, ki jo ti hočeš. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

DRUGI DAN (sreda, 19. januarja):

**»KJE JE OTROK, KI SE JE RODIL KOT
JUDOVSKI KRALJ?« (Mt 2,2)**

Ponižnost pri vodenju odstranjuje zidove in gradi z ljubeznijo

UVOD

Božični dogodek govori o neskončni ponižnosti Božjega Sina, ki se odreče svoji slavi in se utelesi kot drobcen človeški otrok. S tem razglasi ponižnost kot temeljno krščansko zahtevo tako za vernike kot za njihove pastirje ali voditelje. Kristus je najlepši zgled pravega pastirja po Božjem srcu. On je Gospod in kralj, ki postane služabnik vseh. Ne prinaša delitev, ampak zedinja in gradi z ljubeznijo. S tem postane naš vzor in pot, ki vodi naproti edinosti kristjanov.

Berilo: Kristus se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom (Flp 2,5-11)

Berilo iz Pisma apostola Pavla Filipljanom.

Bratje in sestre. To mislite v sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu. Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta.

Spev z odpevom - Ps 46: Bog končuje vojne do konca zemlje

Odpev: Bog nam je zatočišče in moč.

Bog nam je zatočišče in moč,
pomoč v stiskah, vedno navzoča.

Zato se ne bojimo, ko se zemlja spreminja
in se gore majejo v osrčju morja. *Odpev.*

Tokovi reke razveseljujejo Božje mesto,
najsvetejše med bivališči Najvišjega.
Bog je v njegovi sredi, ne bo omahovalo,
Bog mu bo pomagal ob nastopu jutra. *Odpev.*

Narodi so hrumeli, kraljestva omahovala;
povzdignil je svoj glas, zemlja se je zamajala.
Gospod nad vojskami je z nami,
trdnjava nam je Bog Jakobov. *Odpev.*

Gospod nad vojskami je z nami,
trdnjava nam je Bog Jakobov.
Končuje vojne do konca zemlje,
lok lomi, razbija sulico,
vozove sežiga z ognjem. *Odpev.*

Aleluja. Sin človekov je prišel, da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge Aleluja.

Evangelij: Jakobova in Janezova prošnja (Mt 20,20-28)

Iz svetega evangelija po Mateju.

Tisti čas je stopila k Jezusu mati Zebedejevih sinov s svojima sinovoma in se poklonila pred njim do tal, da bi ga nekaj prosila. Rekel ji je: »Kaj hočeš?« Dejala je: »Ukaži, naj ta dva moja sinova sedita v tvojem kraljestvu, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« Jezus je odgovoril in rekel: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga moram jaz piti?« Dejala sta mu: »Moreva.« Rekel jima je: »Moj kelih bosta pila; dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bodo tam sedeli tisti, katerim je to pripravil moj Oče.«

Ko je drugih deset to slišalo, so se razjezili nad bratoma. Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da vladarji gospodujejo nad narodi in da jim velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati med vami velik, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti med vami prvi, naj bo vaš služabnik, tako kot tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«

NAGOVOR

Božja beseda je vedno živa, močna in zahtevna. Presoja misli in namene srca. Zahtevna je zlasti do verskih voditeljev v Stari zavezi, velja pa enako za pastirje in voditelje v Cerkvi in družbi. Izreka celo »gorje« pastirjem, ki pogubljajo in razganjajo ovce in ne skrbijo zanje, ampak sami zase. Tako postavlja ogledalo tudi današnjim voditeljem v Cerkvi.

Ali so res pastirji Cerkve kdaj »razganjali ovce«, jih pogubljali in zanemarjali? Zgodovina nam pove, da velikih in usodnih razkolov niso povzročili navadni verniki, ampak ravno pastirji, duhovniki, škofje in menihi. To velja za prvih pet stoletij krščanstva, prav tako za enajsto stoletje, ko je nastal razkol med vzhodno in zahodno Cerkvijo, prav tako za šestnajsto in kasnejša stoletja. Vzroki so bili trmasto vztrajanje pri svojem »prav«, častihlepnost in pomanjkanje ljubezni.

Hlepenje po oblasti, veljavi in prvih mestih je človekova večna skušnjava. Celo apostoli in njihovi domači so bili dovzetni zanjo. Slišali smo, kako se je mati Jakoba in Janeza potegovala za to, da bi bila njena sinova deležna privilegijev v Jezusovem kraljestvu. Na drugem mestu za iste prednosti prosita onadva sama, ne njuna mati. Le počasi sta v Jezusovi šoli dozorela za drugačno mišljenje. Apostol Jakob je bil deležen Jezusovega keliha to je mučeništva. Njegov brat Janez pa je v poznih letih sam svaril pred tem, da bi ljubili svet in to, kar je na svetu, zlasti svari pred »napuhom življenja«.

Jezusovo oznanilo in zgled sta en sam pouk o ponižnosti in svarilo pred zlorabo oblasti. V božičnem času vsako leto premišljujemo, kako se Božji Sin ni oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je prevzel podobo služabnika, se ponižal in postal pokoren. Prišel je, da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge. Njegov zgled zavezuje tudi nas in Cerkev v vseh časih. V ubogih in trpečih spoznava podobo svojega ustanovitelja, ubogega in trpečega. Poklicana je, da stopi na pot, po kateri je hodil njen ustanovitelj. Zaradi nas je postal ubog, čeprav je bil bogat. Zato tudi Cerkev ni postavljena za to, da bi iskala zemeljsko slavo, temveč da bi tudi s svojim zgledom razširjala ponižnost in zatajevanje.

Nositeljem cerkvenih služb je Bog zaupal določeno oblast. Ker jim je dana od Boga, pomeni toliko večjo odgovornost. Od vsakega, ki mu

je *bilo veliko dano*, se bo *veliko* zahtevalo. Cerkev se mora znebiti vsake oblike triumfalizma in nastopanja s položaja oblasti in moči.

Zgled takšnega ravnanja je papež Frančišek. Izbral si je ime svetnika, ki je v 13. stoletju utelešal ponižnost, skromnost in služenje. Kmalu po izvolitvi je na veliki četrtek obiskal zapor za mladostnike. Svoj rojstni dan je praznoval z rimskimi brezdomci in revnimi. Vso Cerkev vabi, da bi se vrnila k evangelijski preprostosti in zmernosti. Govori o Cerkvi uboštva in služenja.

Če je bila Cerkev kdaj v zgodovini preveč povezana z oblastniki tega sveta in je bolj gospodovala kot služila, se ni mogla sklicevati na Jezusov zgled in njegove besede. Zato je veliko resnice v besedah nekega škofa, ki je zapisal: »Cerkev, ki ne služi, ne služi več ničemur.«

PROŠNJE

JEZUS, v tvojem imenu se pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo. Ponižno prihajamo predte in te prosimo:

1. Prevzel si podobo služabnika in postal podoben ljudem. Daj nam duha ponižnega služenja tebi ter bratom in sestram.
2. Daj kristjanom iskreno kesanje za grehe napuha, častihlepnosti in poviševanja nad drugimi.
3. Nagni politične voditelje na Srednjem Vzhodu, da si bodo prizadevali za pravičnost, mir in blagor vseh.
4. Ustavi prevzetnost tistih, ki snujejo vojne in sejejo smrt.
5. Na priprošnjo blaženega škofa Slomška poživi v naši krajevni Cerkvi vnemo za edinost.
6. Blagoslavljalj naše brate in sestre v pravoslavni, evangeličanski in binkoštni Cerkvi ter drugih krščanskih skupnostih.

GOSPOD JEZUS, svoje upanje postavljamo popolnoma v tvojo molitev za Cerkev, v Očetovo ljubezen in v moč Svetega Duha. Usliši nas v Očetovo slavo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

TRETJI DAN (četrtek, 20. januarja):

KO JE KRALJ HEROD TO SLIŠAL, SE JE VZNEMIRIL IN VES JERUZALEM Z NJIM

Kristusova navzočnost vznemirja svet

UVOD

V letošnjem tednu molitve za edinost je naš pogled usmerjen na Bližnji in Srednji Vzhod, zlasti na težek položaj kristjanov v teh deželah. Od tam je namreč tudi za nas vzšlo Sonce našega življenja, Jezus Kristus. Od tam nam je prisijala Luč, ki razsvetljuje vse naše noči, vso našo temo. Od tam izhajajo Jezus, Marija, apostoli, evangelisti in nešteti prvi mučenci. Ne more nam biti vseeno, kaj se danes dogaja v teh deželah. Zato jih objemamo s svojo molitvijo in priprošnjo.

Berilo: Izvoljeni za odrešenje (2 Tes 2:13-3, 5).

Berilo iz Pisma apostola Pavla Tesaloničanom.

Bratje in sestre. Zmeraj se moramo zahvaljevati Bogu za vas, od Gospoda ljubljene bratje, ker vas je Bog izvolil, da s posvečenjem Duha in z vero v resnico postanete prvina odrešenja. V to vas je tudi poklical po našem evangeliju, da bi prišli do slave našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zato, bratje, stojte trdno in se držite izročil, o katerih vas je poučila bodisi naša beseda bodisi naše pismo. Sam naš Gospod Jezus Kristus in Bog, naš Oče, ki nas je v svoji milosti vzljubil in nam dal neminljivo tolažbo in blago upanje, pa naj opogumi vaša srca ter jih utrdi v vsakršnem dobrem delu in v vsakršni dobri besedi.

Sicer pa, bratje, molíte za nas, da bi se Gospodova beseda širila in povečevala, kakor se je pri vas, in da bi bili rešeni nepoštenih in pokvarjenih ljudi; nimajo namreč vsi vere. Toda Gospod je zvest in vas bo utrdil in obvaroval pred hudičem. Glede vas zaupamo v Gospodu, da tudi delate in boste delali, kar vam zapovedujemo. Gospod pa naj vodi vaša srca v Božjo ljubezen in Kristusovo stanovitnost.

Spev z odpevom - Ps 2: Zakaj hrumijo narodi

Odpev: Služite GOSPODU v strahu.

Zakaj hrumijo narodi
in ljudstva razmišljajo prazne reči?
Kralji zemlje so se dvignili,
oblastniki se skupaj posvetujejo
proti GOSPODU in proti njegovemu Maziljencu. *Odpev.*

Ta, ki prestoluje v nebesih, se smeje,
GOSPOD se jim posmehuje.
Potem jim spregovori v svoji jezi,
v svojem srdu jih prestraši:
»Jaz sem posvetil svojega kralja
na Sionu, svoji sveti gori.« *Odpev.*

Razglasil bom GOSPODOV zakon.
Rekel mi je: »Ti si moj sin, danes sem te rodil.
Zahtevaj od mene, in dam ti narode v dediščino,
v lastnino konce zemlje. *Odpev.*

Zdaj torej, kralji, bodite razumni,
dajte se posvariti, sodniki zemlje!
Služite GOSPODU v strahu,
Prizadevajte si za iskrenost.
Blagor vsem, ki se zatekajo k njemu. *Odpev.*

**Aleluja. Zvezda, ki so jo modri z vzhoda videli vziti, je šla pred njimi,
dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Aleluja.**

Evangelij: Kralj Herod se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim (Mt 2,1-5)

Iz svetega evangelija po Mateju.
Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli
modri z Vzhoda v Jeruzalem in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot

judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

*In ti, Betlehem, dežela Judova,
nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;
iz tebe bo namreč prišel vodnik,
ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.»*

Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili. Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.

NAGOVOR

Preko sredstev obveščanja že več let spremljamo žalostno usodo ljudstev na Srednjem Vzhodu, med katerimi je bilo do nedavnega še veliko kristjanov. Zaradi vpletanja svetovnih velesil pa se je nekdanje šibko ravnovesje docela porušilo. Izbruhnil je terorizem in te dežele so zagoarele v vojnem požaru. Nekatero so se spremenile v pogorišče in kup ruševin. Na tem velikanskem ozemlju, kjer je zibelka krščanstva, so kristjani le še neznatna manjšina. Manjšina, ki izginja, odhaja v neznanost, ugaša brez glasu. Milijoni kristjanov pa tudi veliko muslimanov je moralo zbežati. V Egiptu so krščanski Kopti izpostavljeni nasilju islamistov, v Jemnu vlada humanitarna katastrofa.

Današnji evangelij omenja Jeruzalem, sveto mesto treh svetovnih verstev, za kristjane kraj, kjer se je izvršilo naše odrešenje. Velja za mesto miru. Slišali smo, kako se je kralj Herod vznemiril in ves Jeruzalem z

njim, ko je slišal vest o rojstvu judovskega kralja. Nemir in strah pred nasiljem vladata v Izraelu tudi danes. Jeruzalem ni več mesto miru. Pod površjem že desetletja tli spor med judovskim in palestinskim prebivalstvom.

Papež Frančišek ne molči, ko vidi, da se kjer koli na svetu dogajajo krivice. Zato je že večkrat povzdignil glas tudi v prid Bližnjega Vzhoda. Zahodne države je obtožil »nekulture molka« in »brezbrižnosti, ki ubija«. Potrkal je na vest svetovne in evropske politike. Papeževo »orožje« je molitev, skupna, ekumenska molitev za Srednji Vzhod, za preganjane kristjane in druge, ki tam po krivici trpijo. Upa si biti neprijeten in moteč. Ne boji se povedati resnice.

Opozarja zlasti na usodo družin in otrok, med njimi mnogih sirot. »Njihova edina prihodnost je beg,« pravi papež Frančišek. »Njihovo upanje je umrlo. Oči preštevilnih otrok že leta in leta gledajo ruševine namesto šolske table, poslušajo oglušujoče bobnenje raket namesto veselega živžava otroških iger. Ljudje, prisluhnite vendar, prosim vas, kriku otrok, katerih usta oznanjajo Božjo slavo. Šele takrat, ko bo svet obrisal njihove solze, bo vnovič našel svoje dostojanstvo.«

Papež ima srce za te ljudi, ki so postali begunci, in se zavzema zanje. Trka tudi na našo vest, na vest evropskih narodov, ko pravi:

»Krik današnjega Abela se dviga do božjega prestola. Ne smemo si več dovoliti Kajnovih besed: 'Sem mar jaz varuh svojega brata?' Brezbrižnost ubija. Zato hočemo biti glas, ki se postavlja po robu temu početju. Hočemo dati glas tistemu, ki nima glasu. Srednji Vzhod danes joka, trpi in molči, medtem ko ga drugi teptajo v hlepenju po moči in bogastvu.« - Objemimo te trpeče ljudi s svojo molitvijo in prošnjo za mir.

PROŠNJE

DOBRI BOG, po tvojem Sinu in v Svetem Duhu te prosimo za potrebe Cerква, sveta in nas samih:

1. Omeči srca ljudi, ki imajo bogastvo tega sveta, da bodo pomagali najrevnejšim.
2. Nakloni narodom, ki trpijo nasilje in bedo, tvojo neminljivo tolažbo in blago upanje.

3. Prosimo te za kristjane na Srednjem Vzhodu. Naj jim Jezus, knez miru, prinese zaželeni mir.
4. Pošlji svoji Cerkvi dobrih pastirjev, da se bo Gospodova beseda širila in povečevala.
5. Za Cerkve in skupnosti, ki so v nevarnosti delitev in razkolov, da bi uspeli ohraniti edinost.
6. Za ekumenske pogovore med Cerkvami in skupnostmi: naj z modrostjo, ljubeznijo in resnico premagajo vse, kar jih razdvaja.

JEZUS, naš veliki duhovnik, zedini vse kristjane v resnici in ljubezni, da bo tudi svet mogel najti edinosti in mir v pravičnosti. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

ČETRTI DAN (petek, 21. januarja):

»IN TI, BETLEHEM, NIKAKOR NISI NAJMANJŠI MED
JUDOVIMI VODITELJI« (Mt 2,6)

Čeprav smo majhni in trpimo, nam nič ne manjka

UVOD

»Ti, Betlehem Efráta, majhno mestece si, toda iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu.« Ta beseda preroka Miheja se je uresničila z Jezusovim rojstvom v Betlehemu. Ime tega mesta pomeni »hiša kruha«. Za nas je postalo prisposodba Cerkve, ki je tudi »hiša kruha«, Božjega kruha za ves svet. Danes prosimo, da bi kristjani bolj cenili sveto evharistijo, zlasti nedeljsko mašo. Prosimo za to, da bi dočakali tudi tisto popolno edinost, da bomo lahko vsi krščeni skupaj obhajali evharistijo.

Berilo: Iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu (Mih 5,1-4a.6-7)

Berilo iz knjige preroka Miheja.

Ti, Betlehem Efráta, si premajhen, da bi bil med Judovimi tisočnijami: iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu, njegovi izviri so od nekdaj, iz davnih dni. Zato jih bo predal do časa, ko bo porodnica rodila; nato se bo ostanek njegovih bratov vrnil k Izraelovim sinovom. Trdno bo stal in pasel čredo z GOSPODOVO močjo, z veličastvom imena GOSPODA, svojega Boga, in prebivali bodo, kajti zdaj bo velik do koncev zemlje. In to bo mir. Tedaj bo Jakobov ostanek sredi številnih ljudstev kakor rosa od GOSPODA, kakor dež na zelenico.

Spev z odpevom – Psalm 23: Gospod je moj pastir

Odpev: Ne bojim se hudega, ker si ti z menoj.

GOSPOD je moj pastir,

nič mi ne manjka.

Na zelenih pašnikih mi daje ležišče;

k vodam počitka me vodi. *Odpev.*

Mojo dušo poživlja,
vodi me po pravih stezah zaradi svojega imena.
Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
se ne bojim hudega, ker si ti z menoj,
tvoja palica in tvoja opora, ti me tolažita. *Odpev.*

Pred mano pogrinjaš mizo
vpričo mojih nasprotnikov;
z oljem mi maziliš glavo,
moja čaša je prepolna. *Odpev.*

Le dobrota in milina me bosta spremljali
vse dni mojega življenja;
prebival bom v hiši GOSPODOVI
vse dni življenja. *Odpev.*

Aleluja. Kristus je trpel za nas in nam zapustil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah. Aleluja.

Evangelij: Ne boj se, mala čreda (Lk 12,32-40)

Iz svetega evangelija po Luku.

Tisti čas je Jezus govoril svojim učencem: »Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo. Prodajte svoje premoženje in dajte vbogajme. Naredite si mošnje, ki ne ostarijo, neizčrpen zaklad v nebesih, kamor se tat ne približa in kjer molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.

Vaša ledja naj bodo opasana in svetilke prižgane, vi pa bodite podobni ljudem, ki čakajo, kdaj se bo njihov gospodar vrnil s svatbe, da mu odprejo takoj, ko pride in potrka. Blagor tistim služabnikom, ki jih bo gospodar ob svojem prihodu našel budne! Resnično, povem vam: Opasal se bo in jih posadil za mizo. Pristopil bo in jim stregel. In če pride ob drugi ali tretji nočni straži in jih najde takó, blagor jim! Vedite pa: Če bi hišni gospodar vedel, ob kateri uri pride tat, ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. Tudi vi bodite pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.«

NAGOVOR

Po skrivnostnih Božjih načrtih se Jezus ni rodil v cesarskem Rimu, niti v Atenah, ki slovijo po velikih modrecih, niti v Jeruzalemu, ki ga je tedaj krasil veličasten tempelj. Roditi se je hotel v neznatnem mestecu Betlehemu, ki leži kakšnih deset kilometrov jugozahodno od Jeruzalema. Od tam je v 11. stoletju pred Kristusom izhajal kralj David, ki ga je Bog po preroku Samuelu izbral za judovskega kralja. Bil je najmlajši sin Jeseja, preprost pastir, ki pa je postal najslavnejši judovski kralj. Zato se Betlehem imenuje tudi Davidovo mesto.

Ti dve izbiri nam sporočata presenetljivo dejstvo, da si Bog izbira to, kar je majhno, ponižno in skromno. Marija je to najboljše doumela in povedala: »Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke.« Podobno razmišlja sveti Pavel: »Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta nespa- metno, da bi osramótil modre. Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta slabotno, da bi osramótil tisto, kar je močno. Bog si je izbral tisto, kar je na svetu... zaničevano, ... da se pred Bogom ne bi ponašal noben človek.«

Pomenljivo je tudi ime Jezusovega rojstnega kraja. V času očakov se imenuje Efrata, kar pomeni »rodovitno mesto«. Ime »Betlehem« pa pomeni »hiša kruha«. V obeh imenih lahko odkrijemo globok pomen. Gre za mesto, ki je postalo »rodovitno« v najlepšem in najpolnejšem pomenu besede, saj je rojstni kraj samega Boga. Mesto je tudi »hiša kruha«. Človeštvu je podarilo »kruh življenja«, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.

Jezus obljublja, da bo čuječe služabnike ob svojem drugem prihodu posadil za mizo in jim stregel. A to se delno uresničuje že sedaj, ko se kristjani zbiramo okoli oltarne mize. Pred nami pogrinja mizo in nam napolni čašo, kot pravi psalm. Hrani nas s svojim telesom in krvjo. Vprašanje pa je, ali prepoznavamo na oltarju naš zaklad, ali je tam tudi naše srce.

Cilj ekumenskega zблиževanja je, da bi se nekoč vsi kristjani zbrali ob enem samem obhajanju Gospodove evharistije ali svete maše. Sveti papež Janez Pavel II. je pisal o tej goreči želji. Naši pravoslavni bratje in sestre glede evharistije izpovedujejo povsem enak nauk kakor katoličani. Obhajajo jo z velikim spoštovanjem in celo bolj slovesno kakor mi.

Evangeličani sicer redkeje obhajajo Gospodovo večerjo, vendar takrat z veliko ljubeznijo in spoštovanjem. Večji poudarek dajejo temu, da je Jezus med krščenimi navzoč vedno, ko so zbrani v njegovem imenu in poslušajo njegovo besedo. Ob obeleževanju petstoletnice reformacije je bilo zapisano to, kar verujemo skupaj z evangeličani: »Za luterane in katoličane je Gospodova večerja dragoceno darilo, v katerem kristjani najdejo hrano in tolažbo zase in v katerem se Cerkev vedno znova zbira in gradi. Zato so razhajanja ob tem zakramentu tako boleča.«

Cerkev je za nas vse, katoličane, pravoslavne in evangeličane resnična »hiša kruha«, po vsem svetu razširjeni Betlehem. Nekoč je tam kot drobceno dete vstopil v ta svet, sedaj pa na oltarjih vseh cerkva v podobi drobcene hostije prihaja med nas. Kakor nekoč v dvorani zadnje večerje tudi danes z nami moli: »Oče, da bi bili eno, kakor midva, da bi bili popolnoma eno.«

PROŠNJE

GOSPOD JEZUS, na večer, preden si umrl za nas, si molil za edinost. Tej molitvi se danes pridružujemo in te prosimo:

1. Daj, da bodo vsi tvoji učenci popolnoma eno, kakor Ti v Očetu in Oče v Tebi.
2. Daj, da bomo živo začutili, da je naša razdeljenost velika nezvestoba do tebe.
3. Pomagaj nam, da bomo izkoreninili iz sebe ravnodušnost, nezaupanje in medsebojno sovražnost.
4. Naj se iz naših src in ustnic neprestano dviga tvoja molitev za edinost kristjanov, kakršno ti hočeš.
5. Vsi smo eno telo in smo bili napojeni z enim Duhom, naj ne bo razdora v tvojem telesu, ki je Cerkev.
6. Gospod, kristjanom pogrinjaš mizo svoje besede in evharistije; daj, da bomo kmalu skupaj obhajali tvoje skrivnosti.

NEBEŠKI OČE, naš zaklad je evharistija, telo in kri tvojega Sina. Naj bo tudi naše srce tam, kjer je naš zaklad. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETI DAN (sobota, 22. januarja):

**ZVEZDA, KI SO JO MODRI VIDELI VZITI,
JE ŠLA PRED NJIMI (Mt 2,9)**

Edini Gospod jih je vodil

UVOD

Danes v duhu poromajmo v starodavno nemško mesto Köln ob Renu, kjer častijo svetniške ostanke ali relikvije svetih treh kraljev. Prisluh-nimo papežu Benediktu XVI., ki je ob obisku tamkajšnje stolnice rekel: »Grem v kölnsko stolnico, da počastim relikvije svetih treh kraljev. Bili so pripravljeni vse zapustiti, da se odpravijo za zvezdo, ki jih je pripeljala do odrešenika človeštva. Relikvije nas lahko vodijo k Bogu, čeprav so le revna znamenja tega, kar so ti svetniki bili. Bog je namreč tem skrom-nim ljudem po svoji milosti dal pogum, da so pričevali zanj. Bili so med prvimi, ki so v Jezusu Kristusu, sinu Device Marije, prepoznali oblju-bljenega Mesija in padli pred njim na kolena.«

Berilo: GOSPOD je hodil pred njimi v oblačnem stebru (2 Mz 13,17-14,4)

Berilo iz Druge Mojzesove knjige.

Ko je faraon odpustil ljudstvo, jih je Bog napotil po puščavski poti proti Trstičnemu morju. In Izraelovi sinovi so v bojnem redu odšli iz egiptovske dežele. Mojzes je vzel s seboj Jožefove kosti; kajti Jožef je s prisego zavezal Izraelove sinove in rekel: »Gotovo vas bo Bog obiskal. Takrat odnesite moje kosti s seboj od tod!« Odpravili so se iz Sukóta in se utaborili v Etámu na robu puščave. GOSPOD pa je hodil pred njimi podnevi v oblačnem stebru, da jih je vodil po poti, in ponoči v ognjen-em stebru, da jim je svetil in so lahko hodili podnevi in ponoči. Oblačni steber se podnevi ni umaknil izpred ljudstva in ognjeni steber ne ponoči. GOSPOD je spregovoril Mojzesu in rekel: »Govôri Izraelovim sinovom, naj se obrnejo in utaborijo in postavijo šotore ob morju! Far-aon bo rekel o Izraelovih sinovih: ›Zašli so v deželi, puščava jih je zaprla vase.‹ Zakrknil bom faraonovo srce, da jih bo zasledoval. Potem bom pokazal svoje veličastvo nad faraonom in vso njegovo vojsko in Egipčani bodo spoznali, da sem jaz GOSPOD.«

Spev z odpevom - Ps 121: Bog je Izraelov varuh

Odpev: Gospod nas varuje vsega hudega.

Oči dvigam h goram:
od kod bo prišla moja pomoč?
Moja pomoč pride od Gospoda,
ki je ustvaril nebo in zemljo. *Odpev.*

Ne bo dopustil, da bi se opotekal,
tvoj varuh ne dremlje.
Ne, nikakor ne dremlje,
nikakor ne spi, Izraelov varuh. *Odpev.*

Gospod je tvoj varuh,
Gospod je tvoja senca,
on je na tvoji desnici.
Ne bo te udarilo sonce podnevi,
pa tudi ne luna ponoči. *Odpev.*

Gospod te bo varoval vsega hudega,
varoval bo tvoje življenje.
Gospod bo varoval tvoje odhajanje in prihajanje,
od zdaj in na vse veke. *Odpev.*

Aleluja. Zvezda je šla pred njimi in obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Aleluja.

Evangelij: Zvezda, ki so jo modri videli vziti, je šla pred njimi (Mt 2,7-10)

Iz svetega evangelija po Mateju.

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji, je kralj Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili.

NAGOVOR

Ko premišljujemo o modrih z Vzhoda, ne moremo mimo njihovega češčenja, ki se je v Evropi razvilo predvsem v okviru romanj v nemški Köln ob reki Renu ali Kelmorajn, kot so mu rekli naši predniki. Svetniške ostanke ali relikvije so tja prinesli v 12. stoletju iz Milana in v 13. stoletju začeli zidati sijajno stolnico. V 14. stoletju so tja začeli zahajati tudi slovenski romarji. Vsakih sedem let so namreč njihove relikvije izpostavili v javno češčenje.

Konec avgusta leta 2005 so se v Kölnu zbrali mladi z vsega sveta na svetovni dan mladih. Ta dogodek je napovedal in sklical še papež Janez Pavel II., vendar ga ni dočakal, ampak ga je »spremljal iz nebes«. Namesto njega je v Köln prišel novoizvoljeni papež Benedikt XVI.

Svetovni dan mladih je potekal pod geslom »Prišli smo se mu poklonit«, namreč novorojenemu Jezusu. To je tudi geslo letošnjega tedna molitve za edinost. Seveda se mladi niso prišli poklonit papežu, daleč od tega. Papež je kot naslednik apostola Petra tisti, ki nikoli ne sme iskati svoje časti. Njegova naloga je samo ta, da z besedo in zgledom »potrjuje svoje brate in sestre v veri v Jezusa« in daje Cerkvi zgled služenja.

Papež Benedikt je mlade povabil, da bi svoje življenje dojemali kot romanje, kot potovanje, in da bi ob vodstvu zvezde, to je glasu vesti, iskali Gospoda. Kakor so se mladi odpravili na pot, da bi našli Jezusa in se mu poklonili, tako se je odpravil tudi papež, da bi skupaj z njimi pokleknil pred belo hostijo in z očmi vere spoznal in priznal, da je tu resnično navzoč odrešenik sveta. Povabil jih je: »Na široko odprite svoja srca za Boga, pustite, da vas Kristus preseneti. Odprite vrata vaše svobode za njegovo usmiljeno ljubezen. V Cerkvi in po Cerkvi boste dospeli do Kristusa, ki vas pričakuje.«

Povabil jih je k češčenju evharistije. Na oltarju je namreč navzoč prav isti Kristus, ki so ga modri z Vzhoda našli ležečega na slami, Kristus, živi kruh, ki je prišel iz nebes, da bi svetu dal življenje, pravo Jagnje, ki daje svoje življenje za odrešenje človeštva. Kakor so modri v Betlehemu, »hiši kruha«, odkrili, kako globoko se je neskončni Bog ponižal in postal majhno dete, tako mi odkrivamo, da se vsak dan ponižuje in se nam podarja kot kruh življenja.

Papež je mladim spregovoril o sreči, ki jo iščejo in do katere imajo pravico. »Sreča, ki jo iščete,« je rekel Benedikt XVI., »ima ime, ima obraz: to je Jezus iz Nazareta, ki je skrit v evharistiji. Samo on prinaša človeštvu življenje v polnosti. Zato temu Bogu, ki se vam želi podariti, skupaj z Marijo izrecite svoj DA.« Potem je ponovil besede, ki jih je izrekel že ob nedavnem začetku svoje službe: »Kdor pusti Kristusu, da vs-topi v njegovo življenje, ne izgubi ničesar, zares ničesar od tega, kar dela to življenje svobodno, lepo in veliko. Še več, samo v tem prijateljstvu z njim se človeku na stežaj odpro vrata življenja. Samo v tem prijateljstvu se mu razodenejo zares velike možnosti življenja. Samo v tem prijateljstvu doživimo to, kar je zares lepo in nas osvobaja. – Bodite prepričani: Kristus vam ne jemlje ničesar, kar je v vas lepega in velikega, ampak vse to dopolnjuje v slavo Boga, v srečo človeka in v odrešenje sveta.«

PROŠNJE

NEBEŠKI OČE, ti vodiš in varuješ svojo Cerkev na njeni poti skozi zgodovino, kakor si vodil izraelsko ljudstvo. Nikoli nas ne pustiš samih na naši poti, zato te prosimo:

1. Za vse krščanske Cerkve in skupnosti po svetu z vso njihovo raznoličnostjo v bogoslužju in izročilih. Naj ohranijo vse, kar je dobrega, lepega in resničnega.
2. Molimo za otroke, ki živijo v krajih, kjer divja nasilje. Varuj jih vsega hudega na duši in telesu.
3. Tudi sveta družina je izkusila usodo beguncev v Egiptu. Naj bo Evropa odprta za tiste, ki iščejo varno zavetje.
4. Modri so se po drugi poti vrnili domov. Naj se tudi mi zazremo v Kristusa, da ne bomo zgrešili poti.
5. Daj nam ponižnosti in potrpežljivosti, da bomo v spoštovanju so-bivali z ljudmi drugih ver in narodnosti, ki živijo med nami..
6. Nagibaj mlade, da bodo kot modri z vzhoda pripravljene vse zapustiti in iti za zvezdo svoje vesti in poklicanosti.

NEBEŠKI OČE, kjer je edinost med brati, tam deliš svoj blagoslov. Podeli ga tudi nam po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ŠESTI DAN (*nedelja, 23. januarja*):

MODRI SO ZAGLEDALI DETE Z MARIJO, NJEGOVO MATERJO. PADLI SO PREDENJ IN GA POČASTILI.

Zbrani smo v češčenju edinega Gospoda

UVOD

Vsi kristjani praznujemo božič, čeprav nekateri naši pravoslavni bratje in sestre šele 7. januarja. Lepota in skrivnost božiča nas priteguje in povezuje. Zato se letos zbiramo ob premišljevanju dogodkov v Betlehemu. Pridružimo se danes modrim z Vzhoda. Ko so stopili v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo, so padli predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. Mi pa mu podarimo verno srce.

Berilo: Mojzes si je zakril obraz, kajti bal se je gledati v Boga (2 Mz 3,1-6)

Berilo iz Druge Mojzesove knjige.

Mojzes je pasel drobnico svojega tasta Jitra, midjanskega duhovnika. Ko je nekoč prignal drobnico daleč v puščino, je prišel k Božji gori Horeb. Tedaj se mu je iz sredine grma v ognjenem plamenu prikazal GOSPODOV angel. Pogledal je in glej, grm je gorel s plamenom, a ni zgorel. Mojzes je rekel: »Moram stopiti tja in si ogledati to veliko prikazen, kako da grm ne zgori!« Ko je GOSPOD videl, da prihaja gledat, ga je Bog poklical iz sredine grma in rekel: »Mojzes, Mojzes!« Rekel je: »Tukaj sem.« Bog je rekel: »Ne hodi sem! Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja!« Potem je rekel: »Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov.« Tedaj si je Mojzes zakril obraz, kajti bal se je gledati v Boga.

Spev z odpevom - Ps 84: Veselje nad svetiščem.

Odpev: Kako ljuba so tvoja prebivališča, GOSPOD.

Kako ljuba so tvoja prebivališča, GOSPOD nad vojskami!
Moja duša hrepeni, celo medli po GOSPODOVIH dvorih,
moje srce in moje meso vriskata
k živemu Bogu. *Odpev.*

Celo ptica najde hišo, lastovka gnezdo zase,
kamor položi svoje mladiče,
pri tvojih oltarjih, GOSPOD nad vojskami,
moj Kralj in moj Bog. *Odpev.*

Blagor njim, ki stanujejo v tvoji hiši:
še te bodo smeli hvaliti.
Blagor človeku, čigar moč je v tebi,
ko se odpravlja na svete poti. *Odpev.*

Zares, sonce in ščit je GOSPOD Bog,
milost in slavo daje GOSPOD,
ne odreka dobrine tistim, ki hodijo pošteno.
GOSPOD nad vojskami,
blagor človeku, ki zaupa vate. *Odpev.*

Aleluja. Ko so učenci zagledali Jezusa, so se mu do tal priklonili. Aleluja.

Evangelij: Jezus pooblasti učence (Mt 28,16-20).

Iz svetega evangelija po Mateju.

Tisti čas se je enajst Jezusovih učencev odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

NAGOVOR

Za božič smo obhajali središčno resnico krščanske vere: v Jezusu iz Nazareta je Bog Sin postal človek. To Dete je prišlo za vse, vsem "pripada". Še važnejše pa je, da mi vsi pripadamo njemu. Tudi v tednu molitve za edinost se zbiramo ob jaslicah. Ko smo blizu Jezusu, smo blizu tudi drug drugemu.

Praznovanje božiča utegne postati za mnoge le stvar čustev, oživljanje spominov na otroštvo ali samo malo romantike. Zrela vera pa razumeva božič v luči velike noči, saj velike noči ni brez božiča. Gre za nedoumljivo ponižanje, "spust" ali "sestop" Boga v našo zemeljsko bedo. Jaslice in križ sta iz istega lesa. V Betlehemu se začinja velika drama odrešenja. Ne gre za idilo, ampak za prihod Boga v zemeljsko noč greha, smrti, zla, trpljenja, nevere in needinosti. Da, tudi ob jaslicah moramo razmišljati o bolečini needinosti.

V benediktinskem samostanu Niederaltaich na Bavarskem, ki se že več desetletji posveča spoznavanju krščanskega Vzhoda in vzhodnega bogoslužja, postavljajo vsako leto čisto posebne jaslice. Umetnik je tri modre ali tri svete kralje prikazal kot predstavnike treh velikih krščanskih veroizpovedi. Proti betlehemske votlini skupaj hitijo katoliški in pravoslavni duhovnik ter evangeličanski pastor. Poklonijo se Jezusu in mu prinesejo zlata, kadila in mire. S tem je izražena misel: čeprav kristjani nismo popolnoma eno v verovanju in bogoslužju, smo vendarle eno v češčenju Novorojenega, ki je naš skupni Odrešenik in nas je vse pritegnil k sebi.

Pripadniki vseh veroizpovedi, ki verujemo v Kristusa in nosimo njegovo ime, smo na poti h Kristusu podobno kot trije modri z Vzhoda. Ti so se po legendi srečali v puščavi. Od tam so se napotili za zvezdo in prišli v Betlehem. Ali se ne dogaja nekaj podobnega razdeljenim kristjanom? Iz puščave medsebojne ravnodušnosti, obsojanja in odtujenosti moramo kreniti na isto pot in se vrniti h koreninam, k izvirov, v Betlehem, k preprostosti jaslic.

Ko so modri prišli v Jeruzalem, so od pismoukov slišali besede preroka Miheja. Odslej jih vodi božja beseda in močna vera vanjo. So skupnost iskalcev pod vodstvom božje besede. Hodijo po skupni poti, ki jih pripelje do Kristusa v hlevu. Tam padejo na kolena, molijo in odpro svoje zaklade. Čisto majhni morajo postati, da lahko vstopijo v hlev, še manjši postanejo, ko pokleknejo. Ves napuh in samozadostnost morata ostati zunaj. V tem lahko odkrijemo bogato in pomenljivo simboliko. Ločeni kristjani, toda zedinjeni v češčenju Božjega deteta.

Trije Modri, podoba vseh krščanskih romarjev, so se vrnili vsak v svojo deželo. Toda ali so mogli pozabiti sijaj bogojavljenja, božiča,

srečanja z Bogom? Tudi mi smo skupaj poromali k jaslicam. In ko se vrnemo vsak v svojo "deželo", v svojo Cerkev, ne moremo in ne smemo pozabiti, da smo skupaj molili v jaslicah Odrešenika in Gospoda.

Božič nosi v sebi močno ekumensko sporočilo in naročilo. Sprašuje nam vest glede naše ekumenske zavesti in zavzetosti. Teden molitve za edinost v januarju ne spada le časovno v božični čas. Božič daje našim skupnim molitvam polni smisel. Iskanje edinosti je naloga, ki izvira iz osrednje krščanske skrivnosti – iz skrivnosti božiča.

PROŠNJE

NEBEŠKI OČE, ti si začetnik vsakega prizadevanja za mir, edinost in spravo. Prosimo te:

1. Naj nas skupno češčenje novorojenega deteta v jaslicah zbliža in nam okrepi hrepenenje po edinosti.
2. Pomagaj nam, da bomo spoštljivi do pripadnikov drugih ver, zlasti do tistih, ki z nami priznavajo edinega Boga.
3. Tudi nekatere Jezusove učence je mučil dvom. Daj nam močno vero, ki bo v pomoč in zgled tudi drugim.
4. Poživi v nas milost svetega krsta, ki nas povezuje z drugimi kristjani v dostojanstvu božjih otrok.
5. Da bi nas branje Svetega pisma nagibalo k sodelovanju z drugimi kristjani in vsemi ljudmi, ki so blage volje.
6. Daj milost in moč za odpuščanje vsem, ki so doživeli krivice, da bodo notranje ozdraveli.

NEBEŠKI OČE, iz ljubezni do nas si nam poslal svojega Sina in nam v njem vse podaril. V njegovem imenu te prosimo, da nas uslišiš. Po Kristusu, našem Gospodu.

SEDMI DAN (ponedeljek, 24. januarja):

ODPRI SO SVOJE ZAKLADE IN MU DAROVALI ZLATA, KADILA IN MIRE (Mt 2,11)

Darovi medsebojnega občestva

UVOD

Apostol Peter je rekel hromemu: »Srebra in zlata nimam, dam ti pa, kar imam: v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, hòdi!« - Apostoli in po njih Cerkev prinašajo svetu neizmerno bogastvo: Kristusa Odrešenika, njegovo milost, spravo, smisel in upanje na večno življenje, ki nam ga je zaslužil. Še se ustavljamo ob jaslicah, da bi doumeli njihovo skrivnost in lepoto božiča. Apostol Pavel jo je povzel v besede: Jezus Kristus je bil bogat, »pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu«.

Berilo: Hromi ozdravi (Apd 3,1-10)

Berilo iz Apostolskih del.

Apostola Peter in Janez sta šla ob deveti uri molit v tempelj. Prinesli so moža, ki je bil od rojstva hrom. Vsak dan so ga polagali pred tempeljska vrata, ki se imenujejo Lepa, da bi prosil vbogajme tiste, ki so prihajali v tempelj. Ko je mož videl, da nameravata Peter in Janez stopiti v tempelj, ju je prosil miloščine. Peter in Janez sta se zazrla vanj in Peter je rekel: »Poglej naju!« Mož ju je napeto gledal, če bo kaj dobil. Peter pa je rekel: »Srebra in zlata nimam, dam ti pa, kar imam: v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, hòdi!« In prijel ga je za desno roko in ga dvignil. V hipu so se mu utrdila stopala in gležnji. Skočil je pokonci, čvrsto stal in hodil. Šel je z njima v tempelj in hodil okoli, poskakoval in hvalil Boga. Vse ljudstvo je videlo, kako hodi in hvali Boga. Prepoznali so ga: bil je prav tisti, ki je navadno sedel pri tempeljskih Lepih vratih in prosil vbogajme. In čudili so se in bili čisto iz sebe spričo tega, kar se mu je zgodilo.

Spev z odpevom - Ps 100: Poziv k hvalnici

Odpev: Služite GOSPODU z veseljem.

Vzklikajte GOSPODU, vsa zemlja,
služite GOSPODU z veseljem,
pridite predenj z vriskanjem! *Odpev.*

Spoznajte, da je GOSPOD Bog:
on nas je naredil in mi smo njegovi,
njegovo ljudstvo, čreda njegove paše. *Odpev.*

Pridite k njegovim vratom z zahvalo,
v njegove dvore s hvalnico!
Zahvaljujte se mu, slavite njegovo ime! *Odpev.*

Zakaj GOSPOD je dober,
na veke traja njegova dobrota,
od roda do roda njegova zvestoba. *Odpev.*

**Aleluja. Nabirajte si zaklade v nebesih. Kjer je namreč tvoj zaklad,
tam bo tudi tvoje srce. Aleluja.**

Evangelij: Zaklad v nebesih (Mt 6,19-21)

Iz svetega evangelija po Mateju.

Tisti čas je Jezus govoril svojim učencem:

»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo; nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.«

NAGOVOR

Letos v naših premišljevanjih v tednu molitve za edinost spremljamo modre z Vzhoda, ki priromajo od daleč, najdejo Kristusa in ga obdarijo.

Ali ni njihova modrost tudi v tej pripravljenosti darovati? Moder človek je radodaren človek. Nespametni pa se sebično oklepa svojih zakladov, dokler mu jih ne uničita molj in rja. Z vajo v darežljivosti se učimo vse bolj podarjati tudi svoje življenje, saj »človek ne more v polnosti najti sam sebe razen z iskreno daritvijo samega sebe« (CS 24).

Modri obdarujejo otroka, Božje Dete, in mu tako izrečejo dobrodošlico na ta svet. Vsak človeški otrok na neki način prihaja iz rok Boga Stvarnika. Kakšno dobrodošlico izreka današnje človeštvo novorojenim otrokom? Pomislimo samo, kaj morajo doživljati begunske družine, ki trkajo na vrata preobjedene in samozadostne Evrope.

Modri nas z zgledom učijo, da je otrok bitje, ki ga je treba obdarjati: najprej z materino in očetovo ljubeznijo in skrbjo, potem pa z vsem, kar še leta in leta potrebuje v svoji nebogljenosti. S tem ga vzgajamo k temu, da bo tudi sam nekoč znal obdarjati druge in se zanje darovati.

Božični čas je čas obdarovanja, ki pa je na tem, da se povsem izrodi v neomejeno trošenje in zapravljanje. Priznajmo: gre za pretežno nekoristna darila. Mnoga od njih ljudje takoj po praznikih odnesejo za menjat nazaj v trgovine. Podobno se je advent izrodil v »veseli« ali bolje »veseljaški december«, ki je čisto nasprotje adventa. Namesto tihote vlada hrup, namesto zadržanosti blišč razsvetljave, namesto posta pojedine in pijančevanje, namesto upanja in pričakovanja zahtevnost, ki hoče vse imeti tukaj in sedaj.

Priče smo izpraznjenju in izvotlitvi adventa in božiča. V enem in drugem ni več Boga. V središču sem jaz, moje zahteve in pričakovanja, moje ugodje. Takšen božič je kakor okvir brez slike, kakor praznovanje rojstnega dne, pri katerem slavljenca ni zraven. Nekoč za Marijo, Jožefa in Jezusa v betlehemskih prenočiščih ni bilo prostora. Danes pa zanje ni več prostora v srcih prebivalcev Evrope, ki se vračajo v poganstvo. Ob vseh darilih smo pozabili, da v resnici potrebujemo en sam dar, ki nas bo izpolnil in osrečil – to je Jezus.

Tudi v ekumenskem gibanju gre za medsebojno obdarjanje na več področjih. V dialogu, v izmenjavi misli, priznavamo in odkrivamo, da se tudi v teološkem izražanju lahko med seboj dopolnjujemo in bogatimo. To velja tudi za duhovnost in umetnost. Koliko se imamo tudi

katoličani naučiti od lepote in globine pravoslavnega bogoslužja ali od ljubezni do Svetega pisma pri evangeličanih.

Spomnimo se besed, ki jih je papež Benedikt XVI. naslovil na mlade, ko je rekel: »Kristus vam ne jemlje ničesar, kar je v vas lepega in velikega, ampak vse to dopolnjuje v slavo Boga, v srečo človeka in v odrešenje sveta.« To velja tudi za zблиževanje med krščanskimi Cerkvami. Ko bo dosežena edinstvo v različnosti, ne bo nihče ničesar izgubil, ampak bomo vsi samo pridobili. Naj nam novorojeno Božje Dete nakloni dar edinstva.

PROŠNJE

USMILJENI BOG, naš Stvarnik in Odrešenik, ti veš, kaj potrebujemo, preden te prosimo. Dobrotno se ozri na naše prošnje:

1. Bog, naš Pastir, poklical si nas iz senc v svojo čudovito svetlobo. Naj hodimo kot otroci luči.
2. Blagoslavljaljaj naše brate in sestre v pravoslavni in evangeličanski Cerkvi in drugih krščanskih skupnostih.
3. Naj ne zapademo globalizaciji brezbržnosti, ki se ne meni za ljudi v stiski.
4. Naj ne zapademo nekulturi odmetavanja, ki ne spoštuje Božjih darov.
5. Navzoč si med nami in v nas, pomagaj nam, da bomo glas tistih, ki nimajo glasu.
6. Sveti Duh, ti nas vodiš k edinstvu; daj voditeljem naših Cerkva gorečnost v prizadevanju za edinstvo.

DOBRI OČE, tvoja dobrota presega vse meje. Zahvaljujemo se ti za vse po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

OSMI DAN (torek, 25. januarja):

**MODRI SO SE PO DRUGI POTI VRNILI
V SVOJO DEŽELO**

**Zapustimo uhojena pota ločitev in stopimo na nova pota,
ki jih kaže Bog**

UVOD

Na praznik spreobrnitve apostola Pavla končujemo teden molitve za edinost. Ekumenska molitev mora postajati še bolj molitev upanja in zaupanja, ponižnega prepuščanja Bogu, da uresniči edinost, kakršno on hoče. Sveti načrt sprave vseh kristjanov v edinosti presega človeške moči in zmožnosti. Zato postavljamo svoje upanje popolnoma v Kristusovo molitev za Cerkev, v Očetovo ljubezen do nas in v moč Svetega duha.

Berilo: Staro in novo življenje (Ef 4,20-23).

Berilo iz Pisma apostola Pavla Efežanom.

Bratje in sestre. Rotim vas v Gospodu: ne živite več, kakor živijo pogani, v ničevosti svojega uma. (...) Vi pa se niste tako učili Kristusa, če ste ga le poslušali in se dali o njem poučiti, kakor je resnica v Jezusu. Treba je, da odložite starega človeka, kakor je živel doslej in ki ga uničujejo blodna poželenja, da se prenovite v duhu svojega uma in oblečete novega človeka, ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti in svetosti resnice.

Spev z odpevom - Ps 16: Delež pri Bogu

Odpev: GOSPOD, daješ mi spoznati pot življenja.

Varuj me, o Bog,

saj se zatekam k tebi.

GOSPODU pravim: »Ti si moj Gospod,
moja sreča, ničesar ni nad tabo.« *Odpev.*

GOSPOD, delež moje dediščine in moja čaša,
ti imaš v rokah mojo usodo.

Merilne vrvi so padle zame na ljubkih krajih,
zares, dediščina mi ugaja. *Odpev.*

Slavim GOSPODA, ki mi daje nasvete,
tudi ponoči me opominja moje srce.
Vedno postavljam predse GOSPODA;
ker je na moji desnici, ne bom omahnil. *Odpev.*

Zato se moje srce veseli, moja duša se raduje;
tudi moje meso bo prebivalo varno.
Zakaj moje duše ne boš prepustil podzemlju,
svojemu zvestemu ne boš dal videti jame. *Odpev.*

Daješ mi spoznati pot življenja;
polnost veselja je pred tvojim obličjem,
večne radosti na tvoji desnici. *Odpev.*

Aleluja. Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si otročičem razodel skrivnosti svojega kraljestva. Aleluja.

Evangelij: Pridite k meni in se odpočijte (Mt 11, 25-30)

Iz svetega evangelija po Mateju.

Tisti čas je Jezus spregovoril in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikrikl modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.

Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.«

NAGOVOR

Ko so bili modri z Vzhoda v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo. – Zares so si zaslužili naziv »modri«. Njihova modrost se kaže tudi v tej njihovi odločitvi. Moder človek upošteva Božji namig ali opomin in se ravna po njem.

Njihovo ravnanje je tudi za današnje kristjane namig: zapustiti moramo stara, uhojena pota ločitev, preprirov in zagledanosti vase ter utreti nova pota, ki nam jih kaže Bog.

Kako se je na edinost gledalo v preteklosti, zlasti do 2. vatikanskega koncila pred šestdesetimi leti? Edinost so si predstavljali izključno kot »vrnitev razkolnih in krivoverskih kristjanov v varno naročje katoliške Cerkve«. To pričakovanje je veljalo kot uradni nauk in k temu cilju so bile usmerjene tudi molitve. Blaženi škof Anton M. Slomšek je živo čutil bolečino razdeljenosti in dojel, da je treba za edinost predvsem moliti. Zato je leta 1851 ustanovil molitveno Bratovščino sv. Cirila in Metoda. V mislih je imel predvsem vzhodne kristjane, pravoslavne Slované. Prepričan je bil, da bo vztrajna molitev dosegla, da se vrnejo v okrilje katoliške Cerkve in sprejmejo tudi vlogo papeža.

To misel so podpirali tudi papeži in se sklicevali na sveta brata Cirila in Metoda kot na vezni člen med krščanskim Vzhodom in Zahodom. Za edinost je pri nas poleg drugih delal profesor Franc Grivec, neumorni preučevalec dediščine sv. Cirila in Metoda. Za vsa ta prizadevanja pa je veljalo: to so bile molitve za vrnitev drugih k nam. Lahko si predstavljamo, da se takšni molitvi nikakor niso mogli pridružiti pravoslavni, protestanti, anglikanci in drugi.

Takšen »ekumenizem vrnitve« se je izražal tudi v cerkvenih molitvah, npr. v molitvi posvetitve Kristusu Kralju: »Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zmota ali loči razkol in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere...« Izraz »ki jih slepi verska zmota« se tu nedvomno nanaša na protestante, izraz »ki jih loči razkol« pa na vzhodne kristjane. Zato prava ekumenska molitev še ni bila možna.

Pot do skupne ekumenske molitve je utrl francoski duhovnik Paul Couturier v prvi polovici 20. stoletja. Širil in podpiral je »duhovni ekumenizem«, zlasti v obliki obhajanja tedna molitve za edinost. Sestavil je molitev, v kateri je rečeno: »Gospod Jezus, daj, da bomo živo začutili, kako velika nezvestoba do Tebe je naša razdeljenost. Naj se iz naših src in ustnic neprestano dviga Tvoja molitev za edinost kristjanov, kakršno Ti hočeš.« Novo in odločilno je to zadnje: »za edinost, kakršno Ti hočeš«. Takšni molitvi se lahko z vso dušo pridružujejo tudi kristjani drugih krščanskih Cerkva. Postala je skupna molitev in last vseh.

Kakor nekoč modri z Vzhoda moramo torej tudi mi zapustiti stara, uhojena pota ločitev in utreti nova pota, ki nam jih kaže Bog. Vrniti se moramo po drugi poti, stopiti na novo pot. Tako učijo papeži, ki so uresničevali nauk 2. vatikanskega koncila in med katerimi so trije razglašeni svetniki: Janez XXIII., Pavel VI. in Janez Pavel II.

PROŠNJE

GOSPOD JEZUS, daj, da bomo živo začutili, kako velika nezvestoba do Tebe je naša razdeljenost. Naj se iz naših src in ustnic neprestano dviga Tvoja molitev za edinost kristjanov, kakršno Ti hočeš. Ob sklepu tedna molitve za edinost te prosimo:

1. Pomagaj nam, da zapustimo stara, uhojena pota ločitev, preprirov in zagledanosti vase.
2. Pomagaj nam, da bomo v ekumenskem gibanju stopili na nova pota, ki nam jih kažeš ti.
3. Da bi po zgledu Savla, ki je postal apostol Pavel, odložili starega človeka in oblekli novega, ki je pravičen in svet.
4. V enem Duhu smo bili vsi kristjani krščeni v eno telo. Njegova moč naj odstrani stene ločitev med nami.
5. Tolažnik Sveti Duh nas uvaja v vso resnico. Naj nas resnica osvobodi za služenje drug drugemu.
6. Podpiraj papeža Frančiška, da bo služabnik edinosti med vsemi kristjani.

NEBEŠKI OČE, ti veš, kaj tvoji otroci najbolj potrebujemo na svojem zemeljskem romanju. Nakloni nam, kar nam bo v blagoslov. Po Kristusu, našem Gospodu.

EKUMENSKO BESEDNO BOGOSLUŽJE

Napotki za pripravo bogoslužja

Gradivo za letošnji Teden molitve za edinost kristjanov je pripravil Svet krščanskih Cerkva Srednjega Vzhoda. Pri izbiri svetopisemskih in bogoslužnih besedil smo se navdihovali ob zgodbi o obisku modrih v Betlehemu, ki jo prinaša evangelist Matej (Mt 2,1-12), zlasti ob njihovih besedah: »Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.«

Nekaj primernih glasbenih predlogov vsebuje izvirno besedilo v Dodatku: <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/en/news/2021/spuc-2022.html>

Če v župniji živijo kristjani s Srednjega Vzhoda, jih lahko povabimo, da zapojejo kakšno pesem v svojem jeziku. Dodali smo tudi povezave do glasbenih posnetkov, ki so dostopni na medmrežju. Posnetek Himne Luči Efrema Sirskega (v ang. – 3:49 min) je na: <https://www.youtube.com/watch?v=oTcsS-CBEa8>.

Odlomek z naslovom Podelitev Kristusove luči lahko ponazorimo na več načinov. Razpnemo večji kos temnomodrega blaga, ki spominja na nočno nebo. Na blago pritrđimo veliko zvezdo. Papirnat zvezdice razdelimo vsem udeležencem ali ožji skupini; te povabimo, da zvezdice pritrđijo na »nebo« kot darilo nebeškemu kralju.

Bralcev je lahko več, lahko pripadajo različnim izročilom ali Cerkvam

Potek bogoslužja

»Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit« (Mt 2,2)

Vstopna pesem

Med pesmijo v sprevedu vstopijo voditelji bogoslužja in drugi sodelujoči iz različnih Cerkva. Voditelj na čelu nosi knjigo Svetega pisma in jo položi na častno mesto v središču prizorišča.

Pozdrav in uvod

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: **Amen.**

Voditelj: Bratje in sestre, danes smo povezani z vsemi kristjani po svetu, ki v tem tednu skupaj z nami molijo za vidno edinost kristjanov. Besedila za to slavje so pripravili kristjani na Srednjem Vzhodu. Navdihujejo se ob zgodbi o obisku modrih v Betlehemu, ki jo je zapisal evangelist Matej (Mt 2,1-12), posebej ob njihovih besedah: »Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« Tudi mi se ozrimo na zvezdo, ki so jo modri videli na vzhodu. Naj ta zvezda vodi tudi nas.

Z zahvalo in veseljem stopimo pred Gospoda. S seboj v duhu prinesimo bolne, trpeče, obrobne, begunce in izkoreninjene ljudi. Postavimo jih pred Gospoda, saj vemo, da samo Kristusova luč lahko prežene našo temo. Ko danes molimo za edinost Cerkve, naj bodo naše skupnosti in mi vsi luči, ki druge vodijo k Jezusu odrešeniku.

Voditelj: Slava ti, vseмогоčni Oče, ker si se nam razodel preko stvarstva in vse ljudi povabil, da pridejo predte. Tudi mi smo zagledali Jezusovo zvezdo v svojem življenju in smo se mu prišli poklonit kot nekoč modri. Danes se mu darujemo in prosimo, naj bo Sveti Duh navzoč med nami.

Vsi: **Zedini nas, ko prihajamo od severa in juga, vzhoda in zahoda, stari in mladi, moški in ženske in se priklanjam pred teboj, naš nebeški kralj. Amen.**

Pesem

Voditelj: Slavimo te, Gospod, stvarnik zemlje in neba, ker si na nebesni svod postavil različne luči. Ločil si svetlobo od teme. Razvrstil si luči, ki označujejo čase, dneve in leta. Nebesni svod si okrasil z zvezdami. Kako veličastna so vsa tvoja dela! Nebesa razglašajo tvojo slavo in nebo oznanja, da je delo tvojih rok.

Vsi: **Slavimo te, Gospod.**

Voditelj: Slavimo te, ker nas nisi zapustil, čeprav smo se ti uprli. Poslal

si nam svojega Sina, da razsvetli našo temo. On je naša luč in naš Rešitelj. V njem je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. Luč sveti v temi.

Vsi: **Slavimo te, Gospod.**

Voditelj: Molimo te, Gospod, ker nas z močjo svojega Svetega Duha spremljaš v nemiru tega življenja. Razsvetljuješ našo pot. V svetu, ki je poln laži in dvomov, nam daješ modrost in vero.

Vsi: **Molimo te, Gospod.**

Voditelj: Zahvaljujemo se ti, Gospod, ker nas pošiljaš v svet, da mu posredujemo luč, ki smo jo prejeli, in da pred svetom pričujemo za Jezusa, edinega resničnega Kralja, ki se je daroval za nas.

Vsi: **Zahvaljujemo se ti, Gospod.**

Voditelj: Vsa ljudstva naj se ti poklonijo in te molijo. Večkrat smo dajali prednost temi, ti pa si nam dal luč. Priznavamo, da smo grešili.

Vsi: **Priznavamo, da smo se odvrnili od tvojih poti in se nismo zmenili za tvoje zapovedi. Iznakazili smo tvoje dobro stvarstvo in s svojim pretiranim porabništvom zapravljali dragocene vire. Umazali smo tvoje reke in morja, zastrupili smo tvoj zrak in zemljo in povzročili izumrtje mnogih rastlinskih in živalskih vrst.**

(Tihota)

Vsi: **Do bratov in sester smo ravnali sebično. Dajali smo prednost našim potrebam in željam, namesto da bi se zavzemali za pravičnost. Zgradili smo zidove, ki nas delijo in sejali semena nezaupanja do drugih.**

(Tihota)

Vsi: **Ljudi smo delili na osnovi narodnosti, vere in spola. Začenjali smo vojne in si domišljali, da stoji Jezus na naši strani. Odpusti nam te naše misli in dejanja, Gospod, ko skesani prihajamo predte.**

(Tihota)

Voditelj: Vsemogočni Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki si nam ga ob polnosti časov poslal, da nas vse odreši, prosimo te, usmili se nas, odpusti nam grehe in napravi nas njemu podobne. Tako bomo v ta zmedeni svet prinašali žarke upanja.

(Tihota)

Voditelj: Vsemogočni Bog sliši naše molitve, do nas je usmiljen in nam odpušča grehe.

Vsi: **Bogu hvala.**

Pesem: Sveti Bog. Sveti Močni. Sveti Nesmrtni, usmili se nas!

Psalm 8 (beremo izmenoma)

Bralec: GOSPOD, naš Gospod,
kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!
Svoje veličastvo si povzdignil nad nebesa.

Vsi: **Iz ust otročičev in dojenčkov
si postavil trdnjavo zaradi svojih nasprotnikov,
da brzdaš sovražnika in maščevalca.**

Bralec: Ko gledam nebo, delo tvojih prstov,
luno in zvezde, ki si jih utrdil:

Vsi: **Kaj je človek, da se ga spominjaš,
sin človekov, da ga obiskuješ?**

Bralec: Naredil si ga malo nižjega od Boga,
s slavo in častjo si ga ovenčal.

Vsi: **Dal si mu oblast nad deli svojih rok,
vse si položil pod njegove noge:**

Bralec: vse ovce in govedo, in tudi živali na polju,
ptice neba in ribe morja, vse, kar se giblje po morskih stezah.

Vsi: **GOSPOD, naš Gospod,
kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji!**

Pesem (npr. taizéjska pesem Tui Amoris Ignem)

Prvo berilo (Iz 9,2-7)

Berilo iz Knjige preroka Izaija.

Zbudil si silno radost, naredil si veliko veselje.

Veselijo se pred teboj, kakor se veselijo ob žetvi,
kakor se radujejo, ko delijo plen.

Kajti jarem njegovega bremena in palico na njegovem hrbtu,

šibo njegovega priganjača si zlomil kot na dan Midjáncev.

Kajti vsak vojaški škorenj, ki hrupno koraka,

in ogrinjalo, ki je prepojeno s krvjo, bo sežgano, bo hrana za ogenj.

Kajti dete nam je rojeno, sin nam je dan.

Oblast je na njegovih ramah, imenuje se:

Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru.

Oblast se bo širila in miru ne bo konca

na Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu.

Vzpostavil ga bo in utrdil s pravico in pravičnostjo

od zdaj in na veke.

Gorečnost GOSPODA nad vojskami bo to naredila.

Himna Luči sv. Efrema Sirskega

Luč pravičnih in veselje iskrenih je Jezus Kristus, naš Gospod.

Rojen je iz Očeta in se nam je razodel.

Prišel je, da nas reši teme in nas napolni s sijajem svoje luči.

Vstaja nov dan, moč teme pojema.

Od njega, ki je prava Luč, prihaja svetloba, ki razsvetljuje naše oči,
navajene teme.

Njegova slava osvetljuje svet in sveti v globine brezna.

Smrt je uničena, noč je minila in vrata podzemlja so razbita.

Stvari, ki so čakale v temi, se odevajo v svetlobo.

Mrtvi vstajajo iz prahu zemlje in pojejo, ker so dočakali Odrešenika.

On prinaša rešenje in nam daje življenje.

Dviga se k Očetu v nebesa.

Vrnil se bo v veličastnem sijaju in obdal s svojo lučjo vse, ki ga
bodo gledali.

Drugo berilo: Ef 5,8-14

Berilo iz Pisma apostola Pavla Efežanom.

Bratje in sestre. Nekoč ste bili namreč tema, zdaj pa ste luč v Gospodu. Živite kot otroci luči, kajti sad luči je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. Preizkušajte, kaj je vseč Gospodu! Ne sodelujte pri jalovih delih teme, marveč jih obsojajte. Kar namreč oni počenjajo na skrivaj, je že omenjati sramotno. Vse, kar je obsodbe vredno, se razodeva po luči. Kajti vse, kar se razodeva, je luč. Zato je rečeno:

»Prebúdi se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvetil te bo Kristus.«

Aleluja. Videli smo, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit. Aleluja

Evangelij: Mt 2,1-12.

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli poklonit.« Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

*In ti, Betlehem, dežela Judova,
nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;
iz tebe bo namreč prišel vodnik,
ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.»*

Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, so se silno razveselili. Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah

opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se po drugi poti vrnili v svojo deželo.

Nagovor

Tihota ali pesem

Nicejsko-carigrajska veroizpoved

Verujem v enega Boga, Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari.

In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina božjega; ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki in je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga; rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom, in je po njem vse ustvarjeno; ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes.

In se je utelesil po Svetem Duhu iz Marije Device in postal človek.

Bil je tudi križan za nas, pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen.

In tretji dan je od mrtvih vstal, po pričevanju Pisma.

In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi.

In bo spet prišel v slavi, soditi žive in mrtve; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

In v svetega Duha, Gospoda, ki oživlja; ki izhaja iz Očeta in Sina; ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo; ki je govoril po prerokih.

In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.

Priznavam en krst v odpuščanje grehov.

In pričakujem vstajenja mrtvih in življenja v prihodnjem veku. Amen.

Podelitev Kristusove luči

Pripravimo in razprostrimo večji kos temnomodrega blaga, ki spominja na nočno nebo. Na blago pritrdimo veliko zvezdo. Papirnate zvezdice razdelimo vsem udeležencem ali ožji skupini; te povabimo, da pristopijo in zvezdice pritrdijo na »nebo«.

Voditelj: Zvezda je modre pripeljala h Kristusu. Danes ta zvezda označuje navzočnost Kristusa, ki se nam je razodel. Njegova

luč sije na nas. Kakor so modri šli za zvezdo vse do Betlehema, se zbiramo pod to zvezdo in prinašamo vsak svojo. S tem povzujemo svoje darove in molitve za vidno edinost Cerkve. Ko potujemo proti cilju, naj bi s svojim življenjem dajali svetlo pričevanje, ki bo tudi drugim pomagalo, da spoznajo Kristusa.

Prošnje za različne potrebe

Voditelj: Z vero in zaupanjem prihajamo v molitvi pred Boga, ki je Oče, Sin in Sveti Duh.

Bralec: Modri so prišli z Vzhoda, počastili Jezusa in ga obdarili z darovi iz njihovih kultur in dežel. Prosimo za vse krščanske skupnosti po svetu z vso njihovo raznoličnostjo v bogoslužju in izročilih:

Gospod, pomagaj ohranjati te zaklade, zlasti na področjih, kjer nasilje in zatiranje ogrožata navzočnost in preživetje kristjanov.

Vsi: **Prosimo te, usliši nas.**

Bralec: Najnežnejša leta Jezusovega življenja je zaznamovalo nasilje in pokol na ukaz trinoga Heroda. Molimo za otroke, ki živijo v krajih, kjer divja nasilje:

Gospod, okrepi vezi edinosti in medsebojne ljubezni med Cerkvami. Naj sodelujemo in pričujemo o tvojem svetem imenu. Naj se skupaj upiramo tiraniji in zatiralskim vladavinam in iščemo tvoje kraljestvo med nami.

Vsi: **Prosimo te, usliši nas.**

Bralec: Po obisku modrih je sveta družina morala bežati čez puščavo in izkusila begunstvo v Egiptu.

Molimo za begunce in izkoreninjene ljudi na tem svetu: Usposobi nas, Gospod, da bomo nudili gostoljubje ljudem, ki so izgnani iz svojih domov. Naj bomo odprti za tiste, ki iščejo varno zavetje.

Vsi: **Prosimo te, usliši nas.**

Bralec: Jezusovo rojstvo je bila vesela novica za vse. Sklicala in zbrala je ljudi iz različnih narodov in verstev, da so se prišli poklonit Božjemu Otroku.

Molimo v podporo vsem naporom za uresničenje soglasje in dialoga z drugimi verstvi:

Gospod, daj nam ponižnosti in potrpežljivosti, da bomo v spoštovanju sobivali z njimi.

Vsi: **Prosimo te, usliši nas.**

Bralec: Modri so se po drugi poti vrnili v svojo domovino.

Molimo za naše Cerkve v tem spreminjajočem se svetu:

Gospod, naj poiščemo nove in ustvarjalne poti, ko hodimo za teboj in pričujemo zate, da bo svet mogel verovati.

Vsi: **Prosimo te, usliši nas.**

Bralec: Ko so modri ugledali Božje Dete, so se zelo razveselili. Nebeški Oče, naj se tudi mi zazremo vanj, da ne bomo zgrešili poti. Zedini nas v Gospodu Jezusu, ki je Pot, Resnica in Življenje. On nas je naučil moliti in nam naročil, naj takole molimo:

Vsi: **Oče naš...**

Pesem

Odslovitev in blagoslov (gl. Ef 5 in 6)

Voditelj: Pojdite in živite kot otroci luči.

Vsi: **Sad luči je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici.**

Voditelj: Ne sodelujte pri jalovih delih teme.

Vsi: **Prebudimo se iz spanja in razsvetlil nas bo Kristus.**

Voditelj: Na vas vse naj se razlije mir, ljubezen in vera od Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.

Milost naj bo z vsemi, ki ljubijo Gospoda Jezusa Kristusa.

Vsi: **Amen. Bogu hvala!**

Sklepna pesem

SVET KRŠČANSKIH CERKVA NA SREDNJEM VZHODU

Svet krščanskih Cerkev Srednjega Vzhoda (SKCSV – MECC) je skupnost Cerkev, ki jih združuje vera v Gospoda Jezusa Kristusa kot Boga in Odrešenika, v skladu z naukom Svetega pisma in cerkvenega izročila. Ustanovljen je bil leta 1974 in je nasledil Bližnjevzhodni svet Cerkev (ustanovljen leta 1962). Svet je pokrajinsko ekumensko telo, ki povezuje Cerkev za skupno krščansko pričevanje v deželah, kjer je bil Kristus rojen, kjer je živel, umrl, bil pokopan in je vstal od mrtvih. Zemljepisno se dejavnost Sveta razteza od Irana in Zaliva na vzhodu pa vse do Sredozemskega morja in Egipta na zahodu. Izvirno so Svet sestavljale tri družine Cerkev: evangeličanske, orientalne ortodoksne (Oriental Orthodox) in vzhodne pravoslavne (Eastern Orthodox). Leta 1990 se je kot četrta Svetu pridružila družina katoliških Cerkev. Omenjene Cerkev si prizadevajo izpolnjevati svoje skupno poslanstvo in uresničevati zaželeno edinost v slavo edinega Boga.

Poslanstvo (Misijon)

Svet Cerkev je oprijemljiv izraz krščanske navzočnosti v omenjenih deželah. Njegovo poslanstvo je delo za edinost kristjanov, kar dosega tako, da zbližujejo poglede, perspektive in odnose med Cerkvami Srednjega vzhoda, zlasti v stvareh, ki zadevajo krščansko navzočnost in pričevanje ter odnose med kristjani in muslimani. V podrobnostih poslanstvo Sveta lahko opišemo v naslednjih točkah:

- Svet hoče delovati kot most med Cerkvami s tem, da odstranjuje ovire in predsodke in vrši skupno pričevanje o vstalem Gospodu. To ekumensko telo povezuje široko večino Cerkev na Srednjem Vzhodu in med njimi ustvarja prostor zbiranja, molitve, premišljevanja, razpravljanja, oblikovanja skupnega pogleda, sodelovanja in skupnega pričevanja.
- Svet hoče biti most med kristjani in ljudstvi, ki v teh deželah pripadajo drugim verstvom, to so zlasti muslimani. Krepi in razvija dialog in partnerstvo z muslimani; s tem hoče krepiti in poglobiti prijateljstvo in mir med ljudstvi v korist vsega človeštva;

- Svet hoče biti most med Srednjim Vzhodom in ostalim krščanskim svetom; posrednik med Cerkvami na tem področju ter bratimi in sestrami v Kristusu, ki živijo drugje.

Sedanji ekumenski trenutek in ekumenske naloge na Srednjem Vzhodu

Svet krščanskih Cerkev Srednjega Vzhoda hoče nadaljevati in podpirati teološko in ekumensko refleksijo na Srednjem Vzhodu, čeprav so geopolitične razmere zapletene in stoji pred globalnimi, regionalnimi in lokalnimi nalogami. Podpira ekumensko vzgojo, sporazumevanje in mreženje (povezovanje prek spleta), dialog in pobude za pravičen mir. Deluje v prid ekumenizmu, človekoljubju in razvoju: najranljivejšim prebivalcem pomaga pri doseganju osnovnih pravic, pri obrambi človekovega dostojanstva in skrbi za Božje stvarstvo. Dela na tem, da se glas teh Cerkev sliši na pokrajinskih in mednarodnih forumih. Krepi apostolsko poslanstvo, pričevanje in konstruktivno vlogo kristjanov.

Cerkve na tem področju se soočajo z različnimi izzivi, ki imajo korenine v zgodovini, v verskih in kulturnih izročilih, gospodarskih krizah in geopolitičnih napetostih. Največji izziv je povezan že s samo navzočnostjo kristjanov. Palestinski katastrofi (»nakba«) to je izgonu arabsko-palestinskega prebivalstva med vojno leta 1948 so sledila desetletja konfliktov in političnega nemira v več deželah, npr. v Libanonu, Iraku, Iranu, Siriji in Egiptu. Vse to je imelo za posledice obsežno izseljevanje kristjanov. S tem se je število vernikov tragično zmanjšalo.

Dolga zgodovina krščanstva na Srednjem Vzhodu pozna obdobja stagnacije in pojanja pa tudi obdobja razcveta in preporoda. Če se nekateri osredotočajo na upadanje navzočnosti kristjanov na Srednjem Vzhodu pa drugi bolj poudarjajo kakovost njihovega pričevanja in duhovnega življenja. Oba vidika sta upravičena in povezana. Navzočnost kristjanov ima namreč smisel samo, če je v službi poslanstva (misijona). Glavno njihovo poslanstvo pa je v tem, da skupaj z drugimi sodržavljani pričujejo in delajo za ohranjanje človeške, ekumenske in medverske različnosti.

21. stoletje je prineslo še en preobrat v dramatični zgodovini Srednjega Vzhoda. V zadnjih dveh desetletjih so se zgodile globoke spremembe na vseh ravneh družbe, ki so bile povezane z zrušenjem oblastniških sistemov v več državah. Razvneli so se vojaški spopadi, omajala se je gospodarska trdnost in socialne strukture, prišlo je do demografskih sprememb in porušenja vrednostnih sistemov.

Dolgotrajne krize in spori so zelo prizadeli krščansko pričevanje in navzočnost kristjanov na Srednjem Vzhodu. Njihovo število se je dramatično zmanjšalo. Posredovanja Zahoda na Srednjem Vzhodu temeljijo na „zahodnem dojemanju“ tega, kar Vzhod potrebuje. Te intervencije vsaj doslej niso dovolj upoštevale pogledov Cerkev in ljudstev na Srednjem Vzhodu. Prihodnost pričevanja kristjanov je postavljena pod vprašaj. Krščanske skupnosti se vnovič vprašujejo o vlogi Cerkev in njenih ustanov. Kakšen model partnerstva znotraj države, kakšen model različnosti in sobivanja z muslimani in Judi lahko kristjani ponujajo svojemu področju in globaliziranemu svetu? In končno, kakšno preroško vlogo lahko odigra Svet krščanskih Cerkev Srednjega Vzhoda pri vzpostavljanju prenovljenega, pravičnega, mirnega in trajnostnega Srednjega Vzhoda?

Spoprijemanje z nalogami

Svet krščanskih Cerkev Srednjega Vzhoda je za svoje prihodnje delo oblikoval različne modele:

1. Cilj je cerkvena in teološka prenova. V ta namen želi okrepiti nenadomestljivo vlogo mladih, ki so prizadeti zaradi socialnih krivic in nasilja. Škodo delajo tudi internet in družabna omrežja, ki postavljajo pod vprašaj prihodnost mladih v regiji.
2. Svet Cerkev širi obstoječe vzorce sobivanja, gostoljubnosti in verske različnosti. Odziva se na obupno stisko beguncev, migrantov in domačih delavcev. Dela za vzpostavitev pravičnega miru za vse. Posebej nas skrbi, ker še ni bila dosežena trajna in pravična rešitev za palestinske begunce, ker smo priče počasnemu vendar vztrajnemu izgonu Palestincev iz Jeruzalema in Zahodnega brega in ker so Palestinci še vedno marginalizirani in diskriminirani v drugih

državah regije. Krivični odnosi do njih krnijo dostojanstvo, pravice in možnosti ljudem, ki že desetletja doživljajo travme brezdomstva. Zanje se v okviru Sveta zavzema Oddelek za službo palestinskim beguncem (DSPR).

Svet krščanskih Cerkev Srednjega Vzhoda neomajno vztraja pri delu za sodelovanje (sinergijo) in povezanost (kohezijo) med kristjani na tem področju. Dela in moli za to, da bi Kristusova luč še močneje zasijala na Vzhodu.

MOLITEV ZA EDINOST

Gospod Jezus, na večer, preden si umrl za nas, si molil,
da bi bili vsi Tvoji učenci popolnoma eno,
kakor Ti v Očetu in Oče v Tebi.

Daj, da bomo živo začutili, kako velika nezvestoba do Tebe
je naša razdeljenost.

Daj nam iskrenosti, da bomo priznali in obžalovali ravnodušnost,
nezaupanje in medsebojno nenaklonjenost,
ki se morda skrivajo v nas.

Daj nam poguma, da bomo vse to izkoreninili.

Nakloni nam, da se vsi zedinimo v Tebi,
da bi se iz naših src in ustnic neprestano dvigala Tvoja molitev
za edinost kristjanov, kakršno Ti hočeš.

V tebi, ki si popolna Ljubezen, naj najdemo Pot,
ki vodi do edinosti v poslušnosti Tvoji Ljubezni in Resnici. Amen.

* * *

MOLITEV,

ki so jo slovenski škofje potrdili za člane Apostolstva
sv. Cirila in Metoda:

O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodu poklical k
edinosti vere, zedini vse kristjane v svoji sveti Cerkvi. Naj bomo v
češčenju troedinega Boga vsi narodi na zemlji združeni, kakor so
združeni Božji izvoljenci v nebesih. To te prosimo po zasluženju
Jezusa Kristusa, po priprošnji prečiste Device Marije, sv. Cirila in
Metoda, sv. Leopolda Mandiča in vseh svetnikov. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Sveta Devica Marija, prosi za nas!

Sveta brata Ciril in Metod, prosita za nas!

Blaženi Anton Martin Slomšek, prosi za nas!